

การผลิตภาพยนตร์แนวรามา “Our home says all about us”

DRAMA FILM PRODUCTION “Our home says all about us”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์แนวรามา "Our home says all about us"

DRAMA FILM PRODUCTION "Our home says all about us"

นาย พสิษฐ์ ตันเดชานุรัตน์

Mr. Pasit Tандаеchаnurat

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปะ สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... ..... วันที่ 15 ก.ค. 60.....

(อาจารย์ รวีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปะนิพนธ์ การผลิตภาพยนตร์แนวดราม่า "Our home says all about us"
DRAMA FILM PRODUCTION "Our home says all about us"

ชื่อ นาย พลิชฐ์ ตันเดชานูรัตน์
สาขาวิชา ภาพยนตร์ และดิจิทัลมีเดีย
กลุ่มวิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2559
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ รวีศักดิ์ รักใหม่

บทคัดย่อ

การผลิตภาพยนตร์เรื่อง "Our home says all about us" ได้รับแรงบันดาลใจมาจากเรื่องราวปัญหาของข้าพเจ้าต่อครอบครัวของข้าพเจ้า ซึ่งไม่เคยถูกหยิบยกมาพูดในครอบครัวอย่างตรงไปตรงมา และในช่วงเวลานี้ก็เป็นช่วงเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อ ที่ข้าพเจ้ากำลังจะเรียนจบการศึกษา และต้องหาอาชีพที่ต้องทำ รวมถึงต้องย้ายกลับไปอยู่กับครอบครัว ข้าพเจ้าจึงใช้โอกาสนี้ ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ขึ้น เพื่อพยายามทำความเข้าใจในหลายๆประเด็นเกี่ยวกับครอบครัวของข้าพเจ้า ทั้งเรื่องความรู้สึกแปลกแยกและไร้ซึ่งพื้นที่ของตัวเองในบ้าน และความฝันของข้าพเจ้าถึงหน้าที่การงานในอนาคต ที่ขัดแย้งกับสิ่งที่ครอบครัวข้าพเจ้าหวังไว้ ซึ่งการทำภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาอยู่กับครอบครัวมากขึ้น และลดช่องว่างความห่างเหินที่เกิดขึ้นตลอด4ปีที่ผ่านมา เนื่องจากข้าพเจ้าต้องกลับบ้านบ่อยขึ้น เพื่อค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม และแรงบันดาลใจในการทำภาพยนตร์ ตลอดจนการถ่ายทำที่เกิดขึ้นในบ้านข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าได้นำครอบครัวของข้าพเจ้าเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิต จนเสร็จสมบูรณ์เป็นหนึ่งที่ได้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารความรู้สึกและสิ่งที่ข้าพเจ้าอยากบอกผ่านภาพยนตร์เรื่องนี้

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นการนำเอาเรื่องจริงมาแล้วในภาษาของภาพยนตร์ ซึ่งเป็นการผสมผสานกันของภาพยนตร์เล่าเรื่องที่ข้าพเจ้าได้เขียนบทขึ้น และภาพยนตร์สารคดีที่ข้าพเจ้าได้กลับบ้านไปสำรวจถ่ายทำ และตัดต่อสำเร็จออกมาเป็นภาพยนตร์แนว ดราม่า ความยาว 25 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้กลับมาทำงานที่บ้านมากขึ้น และได้รับความช่วยเหลือต่างๆมากมายจากครอบครัวข้าพเจ้า ที่พร้อมเต็มที่จะสนับสนุนข้าพเจ้าในทุกๆด้านที่ทำได้ ทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ สำหรับข้าพเจ้า เปรียบเสมือนตัวเชื่อมความสัมพันธ์ของข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า ซึ่งหากข้าพเจ้ากลับมาดูภาพยนตร์เรื่องนี้ อีกครั้ง ก็คงไม่มีวันลืมถึงประสบการณ์และความทรงจำดีๆเหล่านี้ไปได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้จะลุล่วงไม่ได้หากไม่มีผู้สนับสนุนทั้งคำแนะนำและข้อชี้แนะอันเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้า

ขอบคุณครอบครัว ต้นเดชาอนุรักษ์ และ หิรัววัฒนวงศ์ ครอบครัวของข้าพเจ้าที่เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดภาพยนตร์เรื่องนี้ นอกจากนี้ยังให้ความช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้าในทุกด้านตลอดการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ทั้งสถานที่ การต้อนรับดูแลทีมงาน และที่พักที่อาศัย ทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอบคุณ นางสาวนภาพร หิรัววัฒนวงศ์ แม่ของข้าพเจ้า และ นายปรินทร์ อินทรศร นักแสดงทั้งสองที่ทุ่มเทและมุ่งมั่นกับการแสดงภาพยนตร์เรื่องนี้อย่างเต็มที่

ขอบคุณ นางวัลลิภา กันทะเขียว สำหรับกำลังใจ คำแนะนำ และความใส่ใจที่คอยช่วยเหลือข้าพเจ้าโดยตลอด ช่วยให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้าในการทำงานชิ้นนี้ออกมาได้สำเร็จ

ขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ รวิศักดิ์ รักใหม่ สำหรับคำแนะนำต่างๆที่เป็นประโยชน์ในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้

ขอบคุณ นายภิโรย สมิตสุธ และ บริษัท วิเอสเซอร์วิส จำกัด สำหรับการเอื้อเฟื้ออุปกรณ์ถ่ายทำภาพยนตร์ ทั้งอุปกรณ์กล้อง และอุปกรณ์ไฟ ทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถผลิตออกมาได้ด้วยคุณภาพทางโปรดักชั่นที่ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะ นายภิโรย สมิตสุธ ผู้ที่อนุมัติสำหรับการให้ความช่วยเหลือ และยังให้คำปรึกษาด้านการจัดแสง และการถ่ายทำอันเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้าอย่างมากในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้

ขอบคุณเพื่อนๆ น้องๆ ที่คอยช่วยเหลือในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ทั้งการช่วยเหลือในขั้นตอนการผลิตและให้คำปรึกษาแนะนำ

และขอบคุณบุคคลท่านอื่น ที่ไม่ได้กล่าวนามทุกท่านที่คอยช่วยเหลือ และให้ คำแนะนำจนทำให้ผลงานเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

พลิษฐ์ ต้นเดชาอนุรักษ์

มิถุนายน พ.ศ. 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	ช

บทที่

1	บทนำ.....	1
	ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
	ขอบเขตของโครงการ.....	2
	ลักษณะของโครงการ	2
	แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2	การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	4
	ครอบครัวของข้าพเจ้า	4
	การวิเคราะห์ข้อมูลตัวละคร : แม่.....	5
	อดีตของแม่	6
	การศึกษาภาพยนตร์เรื่อง The Mirror	7
	Dream-like sequence ใน The Mirror.....	9
	สุนทรียศาสตร์ในภาพยนตร์ของ Andrei Tarkovsky	9
	การกำกับภาพในภาพยนตร์ The Mirror	9
	การศึกษาภาพยนตร์เรื่อง What time is it there?.....	12
3	บทภาพยนตร์	16
	แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์	16
	การพัฒนาบทภาพยนตร์	17
	โครงเรื่อง	17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
บทภาพยนตร์	18
บทภาพยนตร์ร่างที่1	18
บทภาพยนตร์ร่างที่2	18
บทภาพยนตร์เรื่อง Our home says all about us	19
4 ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์	32
ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์	32
การวางแผนถ่ายทำภาพยนตร์.....	32
การคัดเลือกนักแสดง.....	33
แม่	33
ลูก	34
การฝึกซ้อมนักแสดง.....	34
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย.....	35
สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์.....	36
แผนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	41
อุปกรณ์ถ่ายทำภาพยนตร์.....	43
ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	46
การถ่ายทำที่บ้านข้าพเจ้า วันที่ 26 มีนาคม 2560	46
การถ่ายทำที่บ้านข้าพเจ้า วันที่ 1-2 เมษายน 2560.....	47
การถ่ายทำ วันที่ 21 พฤษภาคม 2560	51
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	52
การเตรียมไฟล์ก่อนตัดต่อ.....	53
การตัดต่อและลำดับเรื่อง.....	53
เทคนิคภาพพิเศษ.....	55
เสียงในภาพยนตร์.....	55
การเก็ยสีภาพยนตร์.....	56
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	57
บทสรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะ	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม	หน้า 61
ประวัติผู้วิจัย	62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่

หน้า

1	ภาพที่ 2.1 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์ The Mirror	7
2	ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The mirror.....	11
3	ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The mirror.....	11
4	ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The mirror.....	12
5	ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง What time is it there?.....	13
6	ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง What time is it there?.....	14
7	ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง What time is it there?.....	15
8	ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นแม่ (นภาพร หิรัญดวงศ์)	35
9	ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นลูก (ปริญญ์ อินทรศรี)	35
10	ภาพเครื่องแต่งกายตัวละครแม่	37
11	ภาพเครื่องแต่งกายตัวละครลูก	37
12	ภาพห้องพักของข้าพเจ้าที่ใช้ถ่ายทำ	38
13	ภาพห้องพักของลูกในภาพยนตร์.....	38
14	ภาพฉากลูกนั่งรถตู้ในภาพยนตร์.....	39
15	ภาพสถานที่ถ่ายทำภายในบ้านโต๊ะกินข้าว.....	40
16	ภาพภายในบ้านโต๊ะกินข้าวในภาพยนตร์.....	40
17	ภาพภายในบ้านห้องลูก.....	41
18	ภาพภายในบ้านห้องลูกในภาพยนตร์.....	41
19	ภาพภายในบ้าน.....	41
20	ภาพภายในบ้าน ในภาพยนตร์.....	42
21	ภาพแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ รอบแรก.....	43
22	ภาพแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ รอบสอง.....	44
23	ภาพแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ รอบสาม	41
24	ภาพเปรียบเทียบแสงที่ตัดต่อ กับภาพในภาพยนตร์	46
25	ภาพเปรียบเทียบแสงที่ตัดต่อ กับภาพในภาพยนตร์	46
26	ภาพจากภาพยนตร์ฉากห้องนอนตอนกลางคืนที่ใช้ไฟ Source four.....	47
27	ภาพรายการอุปกรณ์ที่ขอความอนุเคราะห์จากบริษัทวีเอสเซอร์วิส	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

28	ภาพเปรียบเทียบระหว่างไฟล์สี Clog กับ สีที่ใส่ LUTs เป็น Rec709.....	56
29	ภาพจากฟุตบอลทีวีดีไอที่มีการถ่ายสเลทไว้ก่อนการแสดง.....	57
30	ภาพโปรแกรม Adobe premiere pro ccที่ใช้ในการตัดต่อ.....	57
31	เทคนิคภาพพิเศษในชั้นความผันที่ใช้โปรแกรม After effect.....	58
32	ภาพโปรแกรม Adobe premiere pro ccที่ใช้ในการตัดต่อ.....	59
33	ภาพการทำสีในโปรแกรม Davinci Resolve.....	60
34	ภาพเปรียบเทียบก่อนและหลังการปรับสี.....	60

การผลิตภาพยนตร์แนวรามา “Our home says all about us”

DRAMA FILM PRODUCTION “Our home says all about us”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

หลังจากที่เข้ามาเรียนมหาวิทยาลัย ทำให้ข้าพเจ้าห่างเหินจากที่บ้านมากขึ้น เนื่องจากบ้านไกล ทำให้ต้องอาศัยอยู่หอพัก ด้วยงานกิจกรรมต่าง ๆ และเหตุผลบางประการ ทำให้ข้าพเจ้าแทบไม่มีโอกาสที่จะกลับบ้านเลยตลอด 4 ปีที่ผ่านมา ถึงแม้ครอบครัวของข้าพเจ้าจะเป็นครอบครัวที่คนนอกชื่นชมว่าอบอุ่น แต่ในใจลึก ๆ ของข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าคุณเองมีระยะห่างกับครอบครัวอยู่มาก และเป็นความรู้สึกที่ไม่อาจเปิดเผยออกมาได้

ในปีการศึกษานี้ เป็นปีที่ข้าพเจ้าต้องทำศิลปนิพนธ์ชั้นนี้ และจะจบการศึกษาโดยสมบูรณ์ ซึ่งหลังจากนี้ข้าพเจ้าต้องกลับบ้านเพื่อไปอยู่อาศัยกับครอบครัว และประกอบอาชีพเพื่อหาเลี้ยงตัวเองและครอบครัว ข้าพเจ้าจึงอยากใช้ศิลปนิพนธ์ชั้นนี้ เพื่อกลับไปทำความเข้าใจครอบครัวและตนเองให้มากขึ้น รวมทั้งยังเป็นสื่อกลาง ที่จะพูดความในใจบางอย่างให้ครอบครัวของข้าพเจ้าได้เข้าใจ ผ่านกระบวนการผลิตตลอดจนถึงผลงานที่จะเสร็จออกมา ที่ข้าพเจ้าอยากจะให้ครอบครัวของข้าพเจ้าได้มีส่วนร่วมกับการผลิตงานชิ้นนี้ เพื่อให้เข้าใจถึงความคิด ความฝัน และสิ่งที่ข้าพเจ้าใช้เวลาตลอด 4 ปีที่ผ่านมา

ศิลปนิพนธ์ชั้นนี้จึงมีความสำคัญมาก ทั้งในขั้นตอนการผลิต และในแง่ผลงานที่ผ่านมา เพราะเป็นเหมือนเครื่องมือที่ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจ อธิบาย และประนีประนอมต่อครอบครัวที่ข้าพเจ้ารักอย่างยิ่ง

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการผลิตภาพยนตร์ผสมผสานระหว่าง ภาพยนตร์เล่าเรื่อง และภาพยนตร์สารคดี
2. เพื่อศึกษาการกำกับภาพ และออกแบบแสงในภาพยนตร์
3. เพื่อทำความเข้าใจ และสื่อสารกับคนในครอบครัว

ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์แนวรามา ความยาว 25 นาที ถ่ายทำด้วยกล้อง Alexa Amira, Blackmagic design 2.5k, Sony Nex FS700 และ LUMIX GH3 ในระบบ Digital format บันทึกเสียงภาษาไทย

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์รามา ถ่ายทอดเรื่องราวความสัมพันธ์ของแม่และลูกชาย ที่เมื่อลูกที่อยู่ในช่วงเข้ามหาวิทยาลัยได้มีชีวิตของตัวเองที่ห่างออกมาจากที่บ้าน และเมื่อเขากลับมาบ้านก็ได้พบกับความแตกต่างทางความคิดของเขาและแม่ ทำให้ความสัมพันธ์และความเข้าใจในหลาย ๆ อย่างอยู่ในจุดที่ไม่ลงตัว ภาพยนตร์เล่าเรื่องปัญหาบางอย่างที่ไม่ได้ถูกพูดถึงจริงภายในครอบครัว และถูกพยายามคลี่คลายโดยใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อกลาง

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาและสืบค้นถึงที่มาและวิถีคิดในการใช้ชีวิตของแม่
2. สัมภาษณ์แม่ถึงชีวิตในอดีตและปัจจุบัน และความคาดหวังในตัวลูกชาย
3. ศึกษาภาษาภาพยนตร์จากสิ่งรอบตัวที่ข้าพเจ้าคุ้นเคยภายในบ้าน
4. ศึกษาการดำเนินเรื่องและการกำกับภาพยนตร์ จากภาพยนตร์ยุโรปและเอเชีย
5. เขียนและพัฒนาบทภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ขั้นตอนการถ่ายทำ (Pre-production)
7. ขั้นตอนการถ่ายทำ (Production)
8. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post-production)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้กระบวนการคิด การเตรียมการผลิต ตลอดจนการผลิตภาพยนตร์แนวคราเม่า
2. ได้ทบทวนและเข้าใจการประนีประนอมและอยู่ร่วมกันของคนในครอบครัว
3. ได้ใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อกลางในการสื่อสารกับคนในครอบครัวถึงปัญหาของตนเองและครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

เรื่องที่ข้าพเจ้านำมาพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์นั้น เป็นเรื่องราวที่ดัดแปลงมาจากครอบครัวของข้าพเจ้า ในช่วงเข้าเรียนมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าเริ่มห่างเหินกับที่บ้าน และเมื่อกลับมาบ้าน ข้าพเจ้าก็รู้สึกถึงความไม่เข้าใจอะไรหลาย ๆ อย่างที่เกิดขึ้นในบ้าน ซึ่งความรู้สึกนี้ก็อาจจะเกิดขึ้นกับคนในบ้านที่มองมาที่ตัวข้าพเจ้าด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะเรื่องอนาคตหลังเรียนจบที่ข้าพเจ้ากำลังจะเผชิญอยู่ ซึ่งตัวข้าพเจ้าเองก็มีความหวังว่าในอนาคตอยากจะทำตามสายงานที่ข้าพเจ้าได้เรียนมาตลอดสี่ปีของการอยู่มหาวิทยาลัย แต่คนในครอบครัวเข้าใจถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าฝืนอยากเป็นน้อยมาก รวมถึงมีกิจการที่ร้านที่อยากให้มีคนสืบทอดต่อไป เพราะความคิดของคนที่บ้านที่เห็นว่ากิจการนี้เป็นงานที่มั่นคงสำหรับข้าพเจ้า แต่แท้จริงแล้วสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ความฝันของข้าพเจ้าเลย

ข้าพเจ้าจึงสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้มาเพื่อเป็นตัวกลางในการสื่อสารกับครอบครัวของข้าพเจ้าถึงความฝัน และความรู้สึกบางอย่างที่ปกคลุมข้าพเจ้าอยู่ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ากลับบ้าน รวมทั้งในเรื่องอนาคตที่ข้าพเจ้ากำลังจะต้องตัดสินใจในเวลาอันใกล้หลังเรียนจบการศึกษา

ครอบครัวของข้าพเจ้า

ครอบครัวของข้าพเจ้าเรียกได้ว่าเป็นครอบครัวชนชั้นกลางที่ทำอาชีพค้าขาย มีลูกสาวคนโตและน้องชายซึ่งคือข้าพเจ้าเอง ก่อนหน้านี้บ้านของข้าพเจ้ามีปัญหาหนี้สินทำให้เกิดการย้ายบ้านและเปลี่ยนอาชีพของพ่อแม่อยู่หลายครั้ง จากแต่ก่อนที่พ่อเป็นผู้รับเหมาเฟอร์นิเจอร์ จนในภายหลังล้มเลิกกิจการไปและหันมาเปิดร้านขายอาหารสุขภาพแทน ซึ่งกิจการนี้เริ่มมาจากฝั่งครอบครัวของแม่เริ่มต้นเปิดร้านขายอาหารสุขภาพขึ้นที่จังหวัดนนทบุรี โดยมีพี่ชายและน้องสาว 2 คนทำกิจการกันที่บ้าน ซึ่งแม่ได้มาเปิดร้านเพิ่มแถวบ้านที่ครอบครัวข้าพเจ้าสมัยนั้นอาศัยอยู่(แม่ข้าพเจ้าเป็นคนเดียวในบ้านที่แต่งงานออกมา ที่เหลือน้องสาวไม่ได้แต่งงานและอาศัยอยู่ด้วยกันกับแม่ ซึ่งจุดนี้อาจจะสร้างความรู้สึกบางอย่างของแม่ที่ตนเองก็ไม่ได้มีโอกาสดูแลแม่ของตัวเองอย่างใกล้ชิดด้วย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะต้องเลี้ยงลูก ๆ) ด้วยความที่ทั้งพ่อและแม่ไม่ได้จบการศึกษาจากระดับมัธยมทำให้ทั้งคู่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการศึกษาของลูก ๆ จึงส่งเข้าเรียนที่โรงเรียนเอกชนที่มีชื่อเสียงด้านการเป็นโรงเรียนวิถึพุทธ ซึ่งถึงแม้ค่าเทอมจะสูงและครอบครัวที่ส่งลูกมาเรียนมักเป็นครอบครัวที่มีฐานะ แต่พ่อแม่ก็พยายามส่งลูกเรียนจนจบ โดยแม่ได้เปิดกิจการร้านขายอาหารสุขภาพอีกสาขาที่บ้านของตนเองซึ่งก็เป็นแหล่งรายได้เดียวของที่บ้าน ที่หาเลี้ยงครอบครัวและส่งลูกทั้งสองคนเรียนจนจบ ด้วยความที่โรงเรียนที่ข้าพเจ้าเรียนอยู่ในสมัยประถมและมัธยมอยู่ไม่ไกลจากที่บ้าน และนักเรียนคนอื่น ๆ ก็เป็นลูกในบ้านที่มีฐานะร่ำรวย ทำให้ในวัยเด็กข้าพเจ้าค่อนข้างรู้สึกอับอายกับบ้านของตัวเอง และด้วยความที่ไม่ชอบเกี่ยวกับการค้าขายทำให้ข้าพเจ้าพยายามหลีกเลี่ยงการอยู่ในร้าน

การวิเคราะห์ข้อมูลตัวละคร : แม่

ลักษณะทางกายภาพ

แม่เป็นหญิงไทยเชื้อสายจีนวัย 60 ปี รูปร่างเล็ก ผิวพรรณมีริ้วรอยหยาบกร้านจากการเริ่มเข้าสู่วัยชราและขาดการบำรุง มีบุคลิกขี้มขี้ม ดูใจดี ไม่เป็นพิษเป็นภัยกับใคร เป็นคนแต่งตัวธรรมดาไม่ชอบตกแต่ง เน้นความทะมัดทะแมงของร่างกายเวลาทำงาน

ลักษณะทางจิตวิทยา

แม่เป็นคนมีจิตใจเข้มแข็ง เพราะต้องอดทนลำบากทำงานตั้งแต่สมัยยังเด็ก เพราะที่บ้านมีฐานะยากจนจึงต้องทำงานส่งน้องอีก 6 คนเรียนหนังสือ ทำให้ตัวเองไม่ได้เรียนต่อ ด้วยความลำบากและบกร่องทางด้านการศึกษาทำให้พยายามส่งเสริมลูกให้ได้เรียนในที่ดีๆ และสนับสนุนกิจกรรมและสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อลูก แม่มีอดีตที่เป็นปมของตัวเองคือการหายไปของอากที่ป่วยหนักในสมัยที่แม่เป็นเด็ก และหนีออกจากบ้านไปเพราะที่บ้านยากจนไม่มีเงินมารักษาและกลัวว่าจะทำให้ครอบครัวลำบาก

ลักษณะทางสถานภาพทางสังคม

แม่เป็นคนไม่เข้าสังคม วัน ๆ มีแต่ทำงานพบปะเพียงแค่ลูกค้าที่เข้ามาซื้อของที่ร้าน ด้วยความที่แม่ด้อยการศึกษาทำให้ตัวเองไม่กล้าคุยกับคนอื่นเพราะกลัวคุยกับใครไม่รู้เรื่อง แต่แม่ก็เป็นคนที่ดูแลเอาใจใส่ลูกค้าที่มาซื้อของ แต่มักไม่ยอมเวลามีคนมาอวดลูกตัวเองว่าได้ดิบได้ดีเพราะแม่ก็มักจะเล่าเรื่องลูกตัวเองให้ฟังว่าดีอย่างนั้นอย่างนี้เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อดีตของแม่

แม่เป็นลูกสาวคนรองจากลูกทั้งหมด 7 คนในครอบครัวจีนที่อพยพจากแผ่นดินใหญ่ และมาพบรัก และสร้างครอบครัวอยู่ในชุมชนวงเวียนใหญ่ สมัยเด็กแม่ต้องออกจากโรงเรียนประถมเพื่อมาช่วยแม่ขายขนมหวาน โดยต้องช่วยหาหม้อสำหรับล้างถ้วยล้างชามเดินตามแม่ไปขายแถวตลาด นอกจากนี้แม่ยังต้องไปรับจ้างทำงานตามที่ต่าง ๆ เพื่อเอาเงินมาช่วยเลี้ยงน้องและส่งน้องเรียน

แม่เล่าให้ฟังว่ามีปีหนึ่งที่ที่บ้านยากจนมากจนถึงขนาดที่ในวันตรุษจีนที่บ้านคนจีนจะต้องซื้อชุดใหม่ ๆ เพื่อไปเที่ยวในวันปีใหม่อีก แต่ที่บ้านไม่มีเงิน อาม่าจึงซื้อชุดนอนลายทางหนึ่งตัวให้แม่แทนชุดใส่เที่ยวและพาแม่คนเดียวไปเที่ยวเพราะมีเงินเพียงแค่นั้น ส่วนแม่ก็เกิดความน้อยใจเพราะตัวเองทำงานหนักแต่ได้ใส่แค่ชุดนอนทั้ง ๆ ที่เพื่อนข้างบ้านคนอื่นได้ใส่ชุดลายดอกกันหมด

เมื่อแม่อายุสิบเก้าปี หลังจากที่ย้ายบ้านมาอยู่ที่พระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ อาจังได้เปิดโรงไม้เล็ก ๆ ขายวงกบประตูหน้าต่าง แต่แล้วอากงก็เกิดป่วยหนักเป็นวัณโรค ซึ่งเป็นช่วงเดียวกันกับพี่ชายของแม่เพิ่งแต่งงานและมีลูกสาวเกิดใหม่ ทำให้อากงไม่ยอมเข้ามาอยู่ในบ้าน ตกกลางคืนจะไปนอนอยู่ที่กระท่อมสำหรับตากไม้หลังบ้าน และเป็นหน้าที่ของแม่ที่ต้องคอยดูแลเอาอาหารไปให้ ซึ่งของโปรดที่สุดของอากงคือ ไข่ลวกสองฟองและไมโล

สิ่งที่เป็นภาพติดตาของแม่คือภาพอากงนั่งคู่ๆ อยู่คนเดียวที่กระท่อมนั้น มองดูลูก ๆ ในตอนเช้า และรอแม่เอาอาหารไปให้ แต่แม่ก็ไม่เคยได้เดินเข้าไปคุยเพื่อถามไถ่สารทุกข์สุขดิบกับอากงเลย เพราะตัวเองต้องรูนวายุอยู่กับงานที่บ้าน อีกเหตุการณ์คือมีวันหนึ่งแม่กำลังจะออกไปทำงานรับจ้างและบังเอิญเห็นอากงโหนอยู่บนรถเมล์ในสภาพที่โรยแรงกำลังจะไปโรงพยาบาล แม่จึงตัดสินใจไม่ไปทำงานและไปโรงพยาบาลเป็นเพื่อนอากง ซึ่งก็ได้เห็นอากงที่ดูหมอดูค่าสารพัด

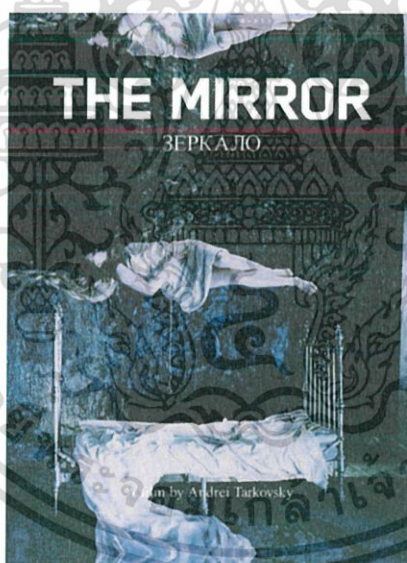
วันหนึ่งอากงได้หายไปจากบ้านตั้งแต่เช้า จนตกเย็นก็ยังไม่กลับมา ทุกคนในบ้านจึงออกตามหาแต่สุดท้ายก็หาไม่เจอ เวลาผ่านไปอากงก็ยังไม่กลับมา แม่กับพี่ชายก็ได้แค่ออกตามหาไปยังมูลนิธิจีนต่างๆ รวมทั้งไปสุสานเพื่อดูศพคนไร้ญาติว่ามีอากงอยู่รึเปล่า แต่สุดท้ายก็ไม่พบ

แม่คิดว่าที่อากงหายไปเพราะรู้สึกลัวตัวเองเป็นภาระของที่บ้าน เพราะด้วยความยากจนอยู่แล้ว ทั้งยังต้องจ่ายค่ารักษาต่างๆ รวมทั้งกลัวโรคจะติดลูกหลาน อากงจึงหนีไปจากบ้านและไม่กลับมาอีกเลย

การศึกษาภาพยนตร์เรื่อง The Mirror

The Mirror (1975) โดยผู้กำกับชาวรัสเซีย Andrei Tarkovsky เป็นภาพยนตร์ที่กล่าวถึงชีวิตของตัวผู้กำกับเอง โดยเล่าเรื่องถึงความสัมพันธ์ของเขา แม่ อดีตภรรยา และลูกชาย ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้นอกจากจะมีความคล้ายคลึงที่จะเป็นหนังอัตชีวประวัติของตัวผู้กำกับเองแล้ว ยังถือได้ว่าเป็นภาพยนตร์ที่เป็นบทสรุปทางด้านสุนทรียศาสตร์ในภาพยนตร์ของตัวผู้กำกับได้ดีที่สุด¹

โดยข้าพเจ้าได้นำ The Mirror มาเป็นกรณีศึกษาในด้านการเล่าเรื่อง ซึ่งหนังได้นำชีวิตจริงของตัวผู้กำกับ มาเล่าเรื่องผ่านตัวเอกในเรื่องที่แทนถึงตัวผู้กำกับที่กำลังนอนป่วยอยู่บนเตียงและได้ฝันถึงแม่ของเขาในอดีต และอดีตภรรยาที่มาหาพร้อมกับลูกชาย ซึ่งตัวอดีตภรรยาถูกเปรียบเทียบว่าคล้ายคลึงกันกับแม่ของเขา และได้ใช้ตัวแสดงเดียวกันกับแม่ในวัยเด็กใช้ตัวแสดงคนเดียวกัน สร้างความทับซ้อนของพื้นที่และเวลา และรวมถึงการเล่าย้อนไปถึงตัวเองในภาพวัยเด็กในภาพยนตร์ภายใต้ช่วงเวลาระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2

ภาพที่ 1 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์ The Mirror

ที่มา Raremeat Blog. The Mirror(1975)[ออนไลน์], สืบค้น 21 พฤศจิกายน 2557 ,
เข้าถึงได้จาก <https://s-media-cache-ak0.pinning.com/564x/13/36/55/133655dfd6ddfc716df5499abef6f488.jpg>

¹ Sense of cinema. Mirror[ออนไลน์], สืบค้น 19 พฤศจิกายน 2557 ,เข้าถึงได้จาก <http://sensesofcinema.com/2014/cteq/mirror/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาภาพยนตร์ในเรื่อง the mirror² แรกเริ่มผู้กำกับนั้นต้องการจะเขียนนิยาย ภายใต้อำนาจ Sculpting in Time ซึ่งถ่ายทอดเรื่องราวความทรงจำสมัยเด็กของเขาในช่วงสงครามโลก ครั้งที่ 2 แต่เขาก็เบี่ยงเบนความสนใจจากการเขียนนิยายมาเป็นสร้างหนังแทน บทร่างแรกของหนัง Tarkovsky ให้คำนิยามว่า เต็มไปด้วยความระทมทุกข์ เศร้าหมองและหวนหา “full of elegiac sadness and nostalgia for my childhood” ชื่อหนังขณะนั้นคือ A White, White Day. แน่ใจว่ามัน ยังไม่ดีพอ บทร่างถัดมา เขาตัดสินใจใส่บทสัมภาษณ์ของแม่ ให้ออกแนวสารคดี เกี่ยวกับความทรงจำ ในช่วงเวลานั้น ภายหลังก็สะท้อนโอเคีย แต่เปลี่ยนจากสัมภาษณ์เป็นให้แสดงในหนังแทนเลย เขาคัดเลือกนักแสดงโดยให้แม่ Maria Vishnyakova, ภรรยาคนที่สอง Larisa Tarkovskaya และพ่อ Arseny Tarkovsky (แต่จะ ได้ยินแค่เสียงเขาอ่านบทกลอนในหนัง) รับบทในหนังเป็นตัวของตัวเอง ในหนัง, แต่ไหนๆแล้วถึงอดีตทั้งที่ ทำไม่ต้องเลือกแค่ช่วงเวลาเดียว Tarkovsky ตัดสินใจสร้าง เรื่องราวหลายช่วงเวลา ประกอบด้วย

1. ช่วงเวลา 1935-1936 เมื่อ Tarkovsky อายุ 3-4 ขวบ
2. ปี 1943-1945 เมื่อเขาอายุ 11-13
3. 1969 ขณะอายุ 37 ปี

ในการพัฒนาต่อมา Tarkovsky เลือกเพิ่มจากมุมมองของบุคคลอื่น เปรียบได้กับภาพสะท้อนของตัวเอง นี่ก็พิเศษเสียหนึ่งของความหมายชื่อหนัง The Mirror ที่หมายถึงภาพสะท้อน ของตนเอง, ซึ่งแทนที่ Tarkovsky จะสร้างตัวละครขึ้นมา เขาเอาเหตุการณ์จริง ใช้ภาพ Archival Footage (ภาพจากคลังเก็บหนัง) เพื่อเป็นการนำเสนอความทรงจำจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ถ้า คู่ขนานเกิดขึ้นไปพร้อมกันกับช่วงเวลาในหนัง, documentary footage ที่ใช้มี 3 เหตุการณ์คือ

1. Spanish Civil War (1936-1939) เหตุการณ์ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 (Pre-World Wars 2)
2. World Wars 2 (1939-1945)
3. Sino-Soviet ความขัดแย้งระหว่างพรมแดนจีน-โซเวียต (1969) เหตุการณ์เกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 (Post-World Wars 2)

² Raremeat Blog. The Mirror(1975)[ออนไลน์], สืบค้น 21 พฤศจิกายน 2557 ,เข้าถึงได้จาก

<https://raremeatblog.wordpress.com/tag/%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%88%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B9%8C-the-mirror/>

Dream-like sequence ใน The Mirror

ในภาพยนตร์ the mirror ผู้กำกับได้ใส่ซีเควนซ์ความฝันเข้าไปอยู่ในหนัง ทั้งฉากที่แสดงออกมาอย่างชัดเจนว่าเป็นความฝัน เช่นฉากที่หญิงสาวนอนลอยอยู่นือเดียว ลูกชายที่อ่านจดหมายให้หญิงแก่แปลกหน้าในบ้าน ฉากที่หญิงสาวกำลังอาบน้ำและเพดานในบ้านได้ถล่มลงมา ซึ่งทำหน้าที่ทั้งอธิบายสถานะ ณ ขณะนั้นในเรื่อง หรือเป็นตัวเล่าถึงเรื่องราวในอดีตของครอบครัวเขาและแม่ แต่แน่นอนจากนี้ก็ยังมีฉากความฝันอีกประเภทในเรื่องที่ไม่ชัดเจนว่าเป็นความจริงหรือความฝันกันแน่ ซึ่งทำให้หนังดำเนินเรื่องไปบนช่วงเวลาที่พราวเรืองไม่สามารถแยกแยะได้ระหว่างความฝันหรือความทรงจำและความจริง

สุนทรียศาสตร์ในภาพยนตร์ของ Andrei Tarkovsky

“I think that what a person normally goes to the cinema for is time... He goes there for living experience; for cinema, like no other art, widens, enhances and concentrates a person's experience – and not only enhances it but makes it longer, significantly longer. That is the power of cinema.”³ Tarkovsky ให้ความสำคัญในเรื่องพื้นที่ของเวลาในภาพยนตร์จากคำให้สัมภาษณ์ของเขา ที่ได้กล่าวว่าการเข้าไปรับชมภาพยนตร์ คือการใช้เวลาสัมผัสกับประสบการณ์, ภาพยนตร์เป็นศาสตร์ที่ต่างจากงานศิลปะแขนงอื่น มีความยาว ต้องใช้การพิจารณา และความเข้าใจของแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน ขึ้นกับประสบการณ์ชีวิต จะมากน้อยอยู่ที่ตัวคน นี้แหละคือพลังของ ภาพยนตร์หนังเรื่อง The Mirror ก็เช่นกัน เวลาในภาพยนตร์ไม่ได้สัมพันธ์กับเวลาขณะจริงที่ผู้ชมรับรู้ และการพราวเลื่อนของช่วงเวลาในภาพยนตร์ก็ทำให้ผู้ชมเองเป็นผู้ใช้ประสบการณ์กำหนดขอบเขตเวลาที่พราวเลื่อนเหล่านั้นขึ้นมาเอง

การกำกับภาพในภาพยนตร์ The Mirror

Mirror ถ่ายภาพโดย Georgi Rerberg ซึ่งข้าพเจ้าประทับใจในการสร้างชีวิตให้กับตัว

³ Sense of cinema. Mirror[ออนไลน์], สืบค้น 19 พฤษภาคม 2557 ,เข้าถึงได้จาก

<http://sensesofcinema.com/2014/cteq/mirror/>

บ้านซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของเรื่อง ได้อย่างน่าสนใจ ภาพที่เนิบนิ่งและเคลื่อนไหวอย่างช้า ๆ ทำงานได้ดีในจังหวะที่สร้างพื้นที่ให้คนดูได้เข้าไปสำรวจความหมายและความทรงจำในเรื่อง และการถ่ายทอดความเคลื่อนไหวจากวัตถุต่าง ๆ ทั้ง เครื่องใช้ในบ้าน และต้นไม้ใบหญ้าที่ถูกลมกรรโชกใส่ นอกจากนี้ยังมีการใช้เทคนิคโทนสีและภาพขาวดำมาใช้ในการถ่ายทอดความรู้สึกในแต่ละช่วงของตัวภาพยนตร์ ทั้งช่วงที่สีสันสดใส สีซีเปีย และสีขาวดำ ซึ่งทำให้คนดูรู้สึกเพิ่มมากขึ้นต่อการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ต่าง ๆ ในภาพยนตร์

Tarkovsky เคยให้สัมภาษณ์หลังจากสร้างหนังเรื่อง Andrei Rublev เขาบอกว่า ภาพสีควรใช้เฉพาะกับฉากที่มีความสำคัญ กับเหตุการณ์สำคัญหรือสถานที่สำคัญๆ เท่านั้น “Tarkovsky believes that colour should be only used to emphasise important events or places in film.” ถ้าเปรียบภาพสีกับชีวิตของคน ความทรงจำที่ไม่ลืมเลือนของมนุษย์มักเกิดขึ้นแค่ช่วงขณะ เฉพาะเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น ส่วนมากเราจะจดจำอะไรไม่ได้เลย ไม่มีความน่าสนใจเหมือนกับภาพขาว-ดำ “On the screen colour imposes itself on you, whereas in real life that only happens at odd moments, so it’s not right for the audience to be constantly aware of colour.” ภาพสีในหนังจึงมักดึงดูดความสนใจของผู้คน แต่กับภาพขาว-ดำ คนดูจะไม่สนใจรายละเอียดปลีกย่อย ให้ความสนใจกับการกระทำของตัวละครมากกว่า “In a black-and-white film there is no feeling of something extraneous going on, the audience can watch the film without being distracted from the action by colour.” Tarkovsky ยังรู้สึกที่ภาพสีมันสวยเกินไป ไม่เหมือนกับชีวิต ซึ่งเขาจะถ่ายหนังที่เป็นภาพสี เฉพาะเพื่อเป็นตัวแทนของ ความแปลกใหม่ สวยงามเท่านั้น⁴

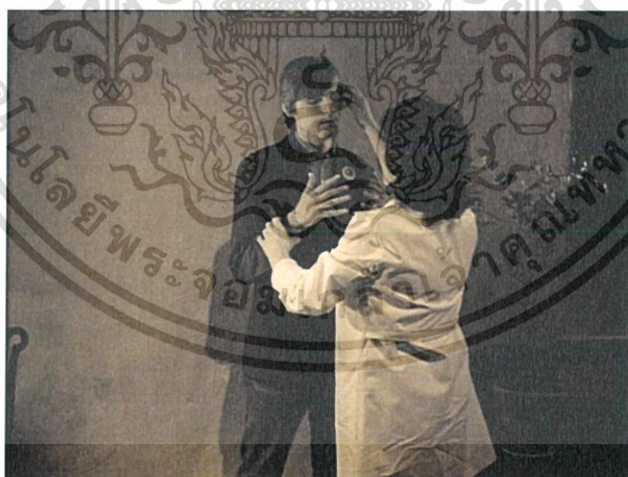
⁴ Raremeat Blog. The Mirror(1975)[ออนไลน์], สืบค้น 21 พฤษภาคม 2557 ,เข้าถึงได้จาก <https://raremeatblog.wordpress.com/tag/%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%88%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B9%8C-the-mirror/>

ภาพที่ 2 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The mirror

ที่มา filmreviewrealm [ออนไลน์], สืบค้น 22 พฤศจิกายน 2557 , เข้าถึงได้จาก

<https://aestheticsofthemind.files.wordpress.com/2012/01/mirror.jpg>

ภาพที่ 3 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The mirror พฤษจิกายน 2557 , เข้าถึงได้จาก.

http://seance.ru/img/blog/2010.11/cameraman_stagnation_07.png

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The mirror

ที่มา filmreviewrealm [ออนไลน์], สืบค้น 22 พฤศจิกายน 2557 , เข้าถึงได้จาก.

<https://filmgrab.files.wordpress.com/2010/09/03-wide-with-boom.png>

การศึกษาภาพยนตร์เรื่อง What time is it there?

What time is it there(2001) ภาพยนตร์โดยผู้กำกับชาวไต้หวันที่ถ่ายทอดเรื่องราวความอ้างว้างของชายและหญิง2คนที่เคยได้พบกันในการซื้อขายนาฬิกา ก่อนจะแยกจากกันและกลายเป็นเรื่องราวคู่ขนานของทั้งคู่ที่เผชิญหน้ากับความแปลกแยกและโดดเดี่ยวตามลำพัง ซึ่งข้าพเจ้าได้สนใจการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกแปลกแยกและโดดเดี่ยวของตัวละครชายในเรื่อง(แสดงโดยลีกังเซ็ง) ที่อาศัยอยู่ในบ้านกับแม่ ซึ่งถึงแม้จะอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน แต่ใจก็ถ่ายทอดออกมาให้ความห่างเหินของสองแม่ลูกคู่นี้ห่างกันราวอยู่กันคนละที่

ภาพที่ 5 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง What time is it there?

ที่มา theasiancinemablog [ออนไลน์], สืบค้น 2 มิถุนายน 2557 , เข้าถึงได้จาก.

<http://theasiancinemablog.com/wp-content/uploads/2014/10/6.jpg>

ตัวละครในหนังสือส่วนใหญ่ของ ไฉ่หมิงเถียงล้วนเป็นคนเมืองผู้เป่ย์วหงา แปรกแยกจากสภาพแวดล้อมรอบข้าง พวกเขาไม่อาจสื่อสารถึงกันได้ราวกับอาศัยอยู่คนละจักรวาล ไม่เว้นแม้แต่สมาชิกซึ่งอาศัยอยู่ใต้ชายคาเดียวกัน สถาบันครอบครัวในหนังสือของไฉ่หมิงเต็มไปด้วยความพิศดารปราศจากสมดุล และบิดเบี้ยว พ่อแม่ลูกเหินห่างกันขนาดที่พวกเขาไม่ยอมพูดจากัน ฝ่ายหนึ่งถามคำถามแต่อีกฝ่ายกลับไม่ยอมตอบ บางครั้งวิถีชีวิตของตัวละครแปรทหน้าอาจพาดผ่าน เชื่อมโยงกันอย่างน่าประหลาดโดยอาศัยเหตุบังเอิญหรือชะตาลิขิต แต่การประสานหรือพบปะกันเหล่านั้นเป็นเพียงเรื่องชั่วคราว ประเดี๋ยวประด๋าว ก่อนที่สุดท้ายแต่ละคนจะหันไปดำเนินชีวิตตามทางของตนอีกครั้ง ส่วนความรักนั้นเปรียบดังอุคมคติอันสวยงาม และเป็นสิ่งซึ่งตัวละครในหนังสือของไฉ่พยายามไขว่คว้าอยู่ตลอดเวลา แต่ไม่มีวันได้มาครอบครอง ความจริงอันเจ็บปวดดังกล่าวถูกตีแผ่ให้เห็นชัดในฉากสุดท้ายอันเปี่ยมด้วยพลังสะเทือนใจของ *Vive l'Amour*⁵

⁵ In *Between Dreams* [ออนไลน์], สืบค้น 2 มิถุนายน 2557 , เข้าถึงได้จาก <http://riverdale-dreams.blogspot.com/2007/01/what-time-is-it-there.html>

ภาพที่ 6 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง What time is it there?

ที่มา filmsinfilm [ออนไลน์], สืบค้น 2 มิถุนายน 2557, เข้าถึงได้จาก.

<http://www.filmsinfilm.com/wp-content/uploads/2014/08/What-Time-is-it-there2.jpg>

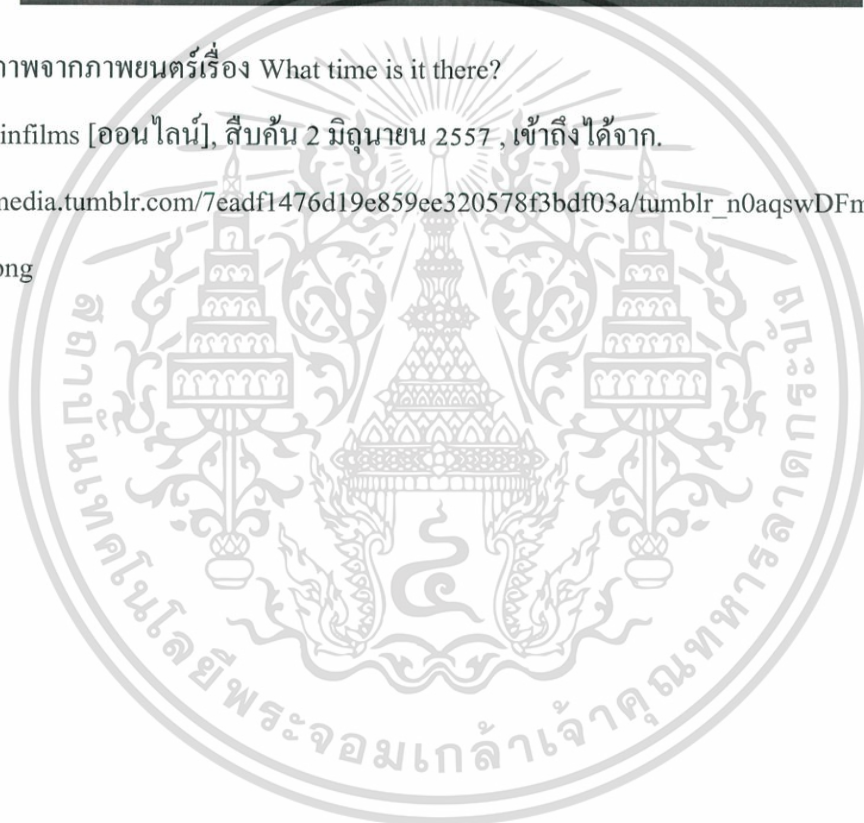
บุคลิกสำคัญของหนังไฉ่หมิงเฉียงได้แก่ การเคลื่อนกล้องให้น้อยที่สุด ไม่ใช่เกรน หรือซูม อาจจะมีการแพนบ้างเป็นครั้งคราว (ซึ่งมักเป็นไปอย่างเชื่องช้า ไม่ใช่ swish pan) แต่ส่วนใหญ่เขามักตั้งกล้องเอาไว้เฉยๆ ในระยะปานกลางถึงไกลเพื่อจับภาพตัวละครกระทำกิจวัตรของตนเช่น กินข้าว เข้าห้องน้ำ นอน จัดบ้าน ซ่อมบ้าน ฯลฯ เขาตัดหนังด้วยวิธัคัทธรรมดา (ไม่ใช่ dissolve หรือ fade) ซ็อตส่วนใหญ่จะเป็น long take กินเวลานานหลายนาที แต่ฉากจะมีบทสนทนาเพียงเล็กน้อย (โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน Vive l'Amour กับ The Hole) บางครั้งตัวละครอาจอยู่ในกรอบครึ่งเดียวกันแต่กลับไม่กลับไม่พูดจาสื่อสารกัน แต่หลายครั้งหนังของเขามักเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับคนแปลกหน้าที่มีวิถีชีวิตบางช่วงตอนซ้อนทับกันอยู่ ตัวละครหลักมักมีไม่เกินสามคน ส่วนใหญ่ก็จะเป็นนักแสดงหน้าเดิมๆ อย่าง หลี่คังเส็ง เช่นเดียวกับ เหมาเทียน กับ หลู่ยี่จิง ซึ่งต่างก็กลับมารับบทพ่อแม่อีกครั้งใน What Time Is It There หนังของไฉ่ไม่มีดนตรีประกอบ ความเงียบถือเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างบรรยากาศอันน่าอึดอัด แปลกแยก และโดดเดี่ยว ซึ่งถือเป็นสถานการณ์ที่ตัวละครในหนังของเขาแทบทุกคนกำลังเผชิญอยู่

ภาพที่ 7 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง What time is it there?

ที่มา filmsinfilms [ออนไลน์], สืบค้น 2 มิถุนายน 2557, เข้าถึงได้จาก.

http://68.media.tumblr.com/7eadf1476d19e859ee320578f3bdf03a/tumblr_n0aqswDFmV1qagdiqo1_1280.png

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เรื่อง Our home says all about us เป็นบทภาพยนตร์ที่มีเค้าโครงมาจากเรื่องจริงที่เกิดขึ้นในครอบครัวของข้าพเจ้า ซึ่งหนังเรื่องนี้เป็นเหมือนการรวบรวมสิ่งต่างๆที่ข้าพเจ้าสังเกตและนำเอาความรู้สึกและความทรงจำเหล่านั้นออกมาเขียน ซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้ยึดกับโครงสร้างการเขียนบทที่แข็งแรงนัก แต่พยายามที่จะหยิบจับภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าสัมผัสได้จากการกลับบ้าน ออกมาร้อยเรียงเพื่อพูดถึงปัญหาและความรู้สึกในจิตใจข้าพเจ้า ผ่านการสำรวจในพื้นที่แต่ละพื้นที่ในบ้านที่ข้าพเจ้าไม่ได้คุ้นเคยตั้งแต่ก่อน

โครงสร้างของบทภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าเขียนขึ้นมาจากการนำพาตัวละครไปยังห้องและพื้นที่บ้านที่เขาไม่ได้อยู่อาศัยมาเป็นระยะหนึ่ง ซึ่งจำแนกเป็นแต่ละสถานที่ได้ดังนี้

- หน้าบ้าน : ลูกมาถึงหน้าบ้าน ถูกแสงประดิษฐ์ส่องกระทบตาทำให้ตื่นขึ้น
- หลังบ้าน : ความเสื่อมโทรมแปลกประหลาด และความไม่พอใจของลูกต่อบ้าน
- ห้องนอนลูก : ห้องนอนลูกที่ถูกเปลี่ยนสภาพเป็นห้องเก็บของ พื้นที่ส่วนตัวของลูกที่สูญหายไปในบ้าน
- หน้าต่างลูกทรง : ความแน่นหนาของบ้านที่แม่สร้างขึ้น กลายเป็นกรงที่กักขังลูกไว้
- ร้านค้า : ลูกหิบนอยของกินในร้านตอนดึกอย่างหิวโหย แท้จริงแล้วสิ่งนี้คือสิ่งที่ส่งให้ลูกเติบโตมาจนถึงวันนี้ได้
- ประตูชั้น 3 ลูกตัดเชือกที่แม่นำมารัดไว้อย่างพะรุงพะรังเพื่อให้ประตูแน่นหนา ก่อนใช้สว่านปิดตายประตูบานนั้น
- เก้าอี้ เก้าอี้เปรียบเสมือนคอมพิวเตอร์ โชนที่พ่อแม่ได้มอบไว้ให้ลูก ลูกนึกถึงวัยเด็กที่ตัวเองนั่งบนตักพ่อ ก่อนวิ่งลูกออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่เหล่านี้ข้าพเจ้าหิบบมาใช้เป็นองค์ประกอบและเป็นภาษาในภาพยนตร์เพื่อสื่อถึงความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าที่มีต่อครอบครัวข้าพเจ้า

การพัฒนาบทภาพยนตร์

ในการพัฒนาออกมาเป็นบทภาพยนตร์ในร่างแรก ข้าพเจ้าได้นำองค์ประกอบของบ้านเหล่านี้มาใช้เป็นโครงสร้างหลักที่ตัวละครได้พาภาพยนตร์เรื่องนี้ไปสำรวจ และได้เพิ่มเติมให้ตัวละครลูกกลับบ้านไปเพื่อทำภาพยนตร์เกี่ยวกับบ้านของตนเอง เพื่อให้พ่อแม่ได้เข้าใจถึงความไม่ฝืนที่แท้จริงของลูก รวมทั้งเพื่อต้องการตั้งคำถามกลับไปยังตัวเองด้วยว่า ความฝันของแม่คืออะไร ซึ่งจากการที่ได้ไปสัมภาษณ์แม่ ปรากฏว่าแม่ของข้าพเจ้าไม่สามารถตอบได้ ข้าพเจ้าจึงนำเอาประเด็นนี้มาใช้ในเรื่อง โดยให้ตัวละครลูกสัมภาษณ์แม่ของตัวเองถึงความฝัน ซึ่งแท้จริงแล้วสิ่งที่ลูกต้องการพยายามจะพูดถึงจริงๆ ก็คือพูดถึงความฝัน ที่หล่อเลี้ยงตัวลูกอยู่และต้องการให้พ่อแม่ได้เข้าใจ

โครงเรื่อง

ลูกชายที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีสุดท้ายในสาขาวิชาภาพยนตร์ กลับมาที่บ้านของตัวเองที่ไม่ได้กลับมาเป็นเวลานาน เมื่อเขากลับมาบ้าน ก็ได้พบว่าบ้านหลังนี้ซึ่งในอีกไม่กี่เดือนเขาจะต้องย้ายกลับมาอยู่ได้กลายเป็นสถานที่แปลกตา รวมถึงตัวเขาเองที่มีความรู้สึกแปลกแยกต่อบ้านหลังนี้ รวมทั้งความสัมพันธ์ของเขากับแม่ที่มีเส้นบางอย่างกั้นขวางความเข้าใจอยู่ซึ่งคือเรื่องความฝันของลูกเกี่ยวกับอนาคตของตัวเองที่ดูจะไม่สอดคล้องกับบ้านหลังนี้ ทำให้ความรู้สึกต่อบ้านหลังนี้ยังห่างเหินกันมากขึ้น สุดท้ายลูกได้ตัดสินใจที่จะทำภาพยนตร์ศิลปะของเขาเกี่ยวกับที่บ้าน เพื่อพยายามให้แม่เข้าใจถึงความฝันของลูก และเก็บความทรงจำในอดีตที่มีความรู้สึกที่ไม่อาจเรียกกลับมาได้อีก เพื่อบรรเทาเส้นบางอย่างกั้นอยู่ระหว่างตัวเขาและแม่

บทภาพยนตร์

หลังจากที่นำเอาสถานที่ต่างๆ มาใส่เรียงประติดประต่อกันเป็น โครงสร้างคร่าว ๆ ของบทภาพยนตร์ ข้าพเจ้าจึงนำเอามาพัฒนาต่อใน screenplay เพื่อลงรายละเอียดในการกระทำแต่ละอย่าง รวมทั้งเหตุผลที่นำพาตัวละคร ไปตามห้องต่าง ๆ ตามลำดับ

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 1

เป็นการเขียนไล่เรียงลำดับเหตุการณ์ในการกลับมาบ้านของลูกชายและได้สำรวจไปยังพื้นที่ต่างๆ และการพูดคุยกับแม่ ที่พูดถึงประเด็นร้าน และความกังวลถึงสิ่งที่ลูกเรียนอยู่ของแม่ให้ออกมาชัดเจน เพื่อเป็นปมปัญหาในภาพยนตร์มากขึ้น ข้าพเจ้าได้แทรกความทรงจำต่างๆ ที่ลูกชายจะพบเจอตลอดการกลับบ้านเป็นระยะ เพื่อปูไปถึงตอนท้ายที่จะเฉลยว่าภาพที่ดูเหมือน flashback เหล่านี้ คือภาพที่ลูกกลับมาถ่ายทำเพื่ออยากเก็บความทรงจำบางอย่างไว้

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 2

จากบทภาพยนตร์เรื่องแรก ข้าพเจ้าได้กลับบ้านเพื่อ ไปเตรียมความพร้อมสำหรับสถานที่ถ่ายทำ และพูดคุย สังเกต และถ่ายทำสารคดีเพื่อเป็นวัตถุดิบไว้หลายรอบ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้สนใจในกระบวนการทำหนังที่ได้เปลี่ยนแปลงบ้านหลังนี้มากขึ้น จึงได้ถ่ายวิดีโอเก็บบรรยากาศต่างๆ ไว้ และตั้งใจที่จะเพิ่มเข้ามาในบทสรุป โดยเปลี่ยนจากบทสรุปหนังที่ลูกมาถ่ายเก็บความทรงจำ ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนแปลงให้สุดท้ายหนังพาไปพูดถึงกระบวนการของหนังเรื่องนี้ที่ได้เปลี่ยนแปลงบ้านหลังนี้ และเมื่อการถ่ายทำสิ้นสุดลง สภาพบ้านที่ถูกเนรมิตขึ้นมา ก็ถูกแปรเปลี่ยนกลับเป็นอย่างเดิม

บทภาพยนตร์เรื่อง “Our home says all about us”

Scene 1 (ภายใน/หอพัก/ช่วงเย็น) [ชีวิตอีกฟากหนึ่งของลูกในการเรียนมหาลัย]

ห้องพักนักศึกษาเล็กๆตามพื้นถูกละเลยจนกลายเป็นห้องที่เต็มไปด้วยอุปกรณ์ถ่ายทำภาพยนตร์ โต๊ะคอมพิวเตอร์ สภาพทรุดจากการใช้งาน ทุกสิ่งอย่างดูหยาบกร้าน มีเพียงพัดลมที่เคลื่อนไหว คอยพัดมันให้ปลิวตาม จังหวะการส่ายของมัน

ลูกชายเปิดประตูระเบียงเดินเข้ามา เขายืนใช้คอมพิวเตอร์เพื่อเช็คความเรียบร้อยของไฟล์ ดิงฮาร์ดดิสก์ออกแล้วปิดคอมพิวเตอร์ เดินไปที่ปลายเตียงและหยิบฮาร์ดดิสก์อันนั้นใส่กระเป๋า เขาเดินกลับมาที่ชั้นวางของเพื่อหยิบกล่องจากชั้นวาง เปิดเช็คการ์ดในกล่องแล้วพบว่าไม่มี ก่อนใช้สายตาไล่หาของจากชั้นวางกล่อง มองขึ้นไปยังชั้นบนสุดและพบการ์ดวางอยู่บนกองของที่รกรุงรัง เขาหยิบการ์ดใส่กล่อง เดินเอากล่องมาเก็บใส่กระเป๋า ยกกระเป๋าขึ้นสะพายบ่า เขากวาดสายตาเช็คกับตัวเองว่าไม่มีอะไร ก่อนจะหยิบกุญแจห้องและเดินออกจากห้องไป

1. LS ห้องที่ว่างเปล่าก่อนที่ลูกชายจะเดินเข้ามาใช้คอมพิวเตอร์ และเก็บของก่อนออกจากห้องไป
2. MS หยิบกล่องจากชั้นวางของเช็คกล่องและมองหา sd card
3. MCU การ์ดที่วางอยู่บนกองอุปกรณ์กล่องที่รกรุงรัง คนดูแทบไม่ทันสังเกตเห็นรูปภาพครอบครัวที่โดนของต่าง ๆ วางบังเอาไว้
4. LS ลูกชายเดินไปหยิบกุญแจ เดินเปิดประตู แสงภายนอกส่องจ้าเข้ามาก่อนเปิดประตูเดินออกไป

Scene 2A (ภายใน/รถตู้โดยสาร/ช่วงเย็นแสงรำไร)

ลูกชายนั่งมองข้างทางที่รถตู้วิ่งผ่าน แสงยามเย็นสาดส่องใส่เขาเป็นช่วง ๆ ก่อนที่จะผล็อยหลับไป

1. MCU ลูกชายนั่งมองข้างทางอยู่บนรถตู้อย่างเบียดเสียดก่อนจะหลับไป
2. ภาพแทนสายตาข้างทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 2B (ภายใน/รถตู้โดยสาร/พลบค่ำ)

เขาสะดุ้งตื่นขึ้นมาด้วยแสงไฟนีออนที่แยงตา และพบว่ารถตู้ได้จอดอยู่ตรงหน้าบ้านของเขาแล้ว ลูกชายรีบลงจากรถ

1. MCU ลูกสะดุ้งตื่นบนรถตู้ด้วยแสงหน้าบ้านที่แยงตา
2. MS อีกมุมหนึ่งเห็นบ้านจากหน้าต่างและประตูรถตู้ที่เปิดอ้าอยู่ ลูกรีบลงจากรถ

Scene 3 (ภายนอก/หน้าบ้าน/พลบค่ำ)

ลูกชายลงจากรถ ก่อนที่รถตู้จะวิ่งออกไป เขายืนอยู่หน้าบ้าน มองดูต้นไม้หน้าบ้านที่เค้าดูไม่คุ้นเคย ลูกชายเดินไปที่หน้าต่างข้างบ้าน เห็นแม่กำลังยกของทำงานอยู่ เขาเกาะกระจกเรียกแม่ แม่หันมาและยิ้มดีใจเมื่อเห็นหน้าลูก ลูกชายเดินฝ่าต้นไม้ที่ถูกลูกกรกรังเพื่อมารอแม่ที่หลังบ้าน แม่มาเปิดประตูและถามไถ่ลูกถึงงานที่ทำอยู่ ก่อนที่ทั้งคู่จะเดินเข้าบ้าน ลูกก้มหัวหลบราวเหล็กที่ตรงประตู

3. ELS รถตู้วิ่งออกไป ลูกยืนอยู่หน้าบ้าน มองดูต้นไม้หน้าบ้านที่เขาไม่คุ้นเคย
4. MS (Dolly in) ที่หน้าต่างด้านข้างของบ้าน ลูกเดินมาหยุดตรงหน้าต่าง (Silhouette)
5. MS (Dirty) แม่กำลังยกของเพื่อเช็คน้ำหนักของอยู่ในที่สลัว ๆ
6. MCU รับหน้าลูกมองดูแม่ทำงาน ก่อนยกมือขึ้นเกาะกระจก
7. MCU แม่หันมามอง เห็นหน้าแม่ชัดเจนจากแสงสว่าง แม่ดีใจที่เห็นหน้าลูก
8. CU ลูกเดินฝ่าต้นไม้ที่ถูกลูกกรกรัง
9. ELS ลูกเดินมาขึ้นรอแม่ที่หลังบ้าน แม่มาเปิดประตูให้
10. MS แม่เปิดประตูบ้านยื่นคุยกับลูก

แม่

“เป็นไงบ้าง ทำทางเหนื่อยๆ งานเยอะหรือลูก”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลูก

“อืมก็นิดหน่อย嘛 ฟังทำเสร็จก่อนกลับบ้านเลย”

แม่

“นี่กินอะไรมาอย่าเนี่ย”

ลูก

“ยังเลย หิวๆอยู่เหมือนกัน”

แม่

“เดี๋ยวมีหาอะไรให้กิน”

ลูกเดินเข้าบ้านก้มหัวหลบราวเหล็ก

Scene 4 (ภายในบ้านชั้น2/กลางคืน)

ลูกชายเดินขึ้นบันไดและเปิดประตูเข้าไปยัง โถงชั้นสอง เขาเห็นแมวตัวหนึ่งนอนอยู่บน โต๊ะกินข้าว ลูกชายพยายามจะเข้าไปเล่นกับมัน แต่แมวตัวนั้นก็หนีไปด้วยความไม่คุ้นเคย ลูกชายเดินไปที่ห้องของตัวเองเพื่อจะเอากระเป๋าสัมภาระตัวเองไปเก็บ แต่ก็พบว่าห้องนอนของตัวเอง กลายเป็นห้องเก็บของไปแล้ว

11. LS มุมเงยจากล่างบันได ลูกเดินขึ้นบันไดและเปิดประตูเข้าไปยังทางเข้าชั้นสอง
12. LS ลูกเดินไปหยุดอยู่ที่โต๊ะกินข้าว มองดูแมวตัวหนึ่งที่นอนอยู่บนโต๊ะ ลูกพยายามทำตัวเป็นมิตรกับมันแต่แมวก็นิ่งหนีไป
13. POV ลูกมองแมวที่นอนอยู่
14. MCU ลูกมองแมว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15. LMS ลูกเดินมาเข้าห้องนอนของตัวเองเพื่อจะเก็บกระเป๋า แต่ก็พบว่าห้องนอนตัวเองกลายเป็นห้องเก็บของไปแล้ว

Scene 5 (ภายใน/โต๊ะกินข้าว/กลางคืน)

แม่เอาของกินมาวางให้ลูกที่โต๊ะ ลูกปรุงไข่ลวกก่อนที่จะกระดกทีเดียวหมด แม่ไปหยิบตะกร้าผ้ามานั่งพับและนั่งคุยกับลูก

16. POV ลูกชายมองข้ามไข่ลวกและขนมปังที่แม่เอามาให้

17. MS ลูกเหวazeซีอิ้วและพริกไทยลงในถ้วยไข่ลวก แล้วยกขึ้นชด

18. MLS แม่นั่งลงบนเก้าอี้ นั่งคุยกับลูก

แม่
“ช่วงนี้งานเยอะเลยหรือ”
ลูก
“เยอะอยู่ครับ พอดีงานล่าสุดที่ไปรับมา เค้าอยากให้เราเปลี่ยนหรือ...พวกของตกแต่งประกอบฉากแต่ละชิ้นใหม่ เลยต้องถ่ายใหม่แล้วก็แก้พวกตัดต่อ”
แม่
“เห็นว่าลูกปวดหลัง ยกของหนักๆเยอะละสิเวลาทำงาน”

Insert ทำลูกเขี้ยว ๆ ที่พื้น

ลูก

“เห็นเจ้านั่งบอกว่าช่วงหยุดยาวปีใหม่เจ้านั่งกับป้าอยากจะทำบ้านใหม่หรือ”

แม่

“มีไม่ค่อยอยากให้เราทำหรอก มันต้องใช้เวลานาน แล้วบ้านเราต้องอยู่ทุกวัน จะให้ไปเดินตรงไหน
แมวก้อออกมาไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยิ่งป่าทำอะไรไม่เคยเสร็จเลย วันก่อนเค้าก็บอกว่าอยากจะเปลี่ยนนู่นนี่ในร้าน มีาไม่ยอมให้ทำหรือ
ไว้รอลูกจบมาแล้วถ้าจะทำร้านต่อค่อยให้ลูกๆทำกันเอง”

ลูกนึ่ง ๆ ไม่ตอบอะไร

แม่

“ดูอย่างหน้าต่างข้างบนสิ กลอนมันลือคไม่ได้ ป้าก็ไม่ยอมซ่อมให้ซักทีจะครึ่งปีแล้ว
เวลาจะออกไปไหนก็ต้องเป็นห่วง กลัวโจรจะปีนขึ้นบ้านอีก”

ลูก

“เดี๋ยวหน้าต่างพรงนี้เข้าสองซ่อมให้ก็ได้มี
เออมี พวกอัลบั้มรูปเก่า ๆ เก็บไว้ตรงไหนอะ จะเอามาทำงาน”

Scene 6 (ภายใน/ชั้น3/กลางคืน)

ลูกเปิดไฟที่ห้องเก็บของ เปิดดูอัลบั้มรูปถ่ายเก่า ๆ มีเหตุการณ์เก่า ๆ ในความทรงจำ
ขึ้นมา

19. LS ไฟกระพริบเปิดขึ้น ลูกเดินเข้าไปยังมุมห้องที่มีกองของวางอยู่
20. CU อัลบั้มรูปที่ลูกเปิดไปเรื่อย ๆ ลูกกำลังหารูปบางอย่าง

Scene 7 (ภายใน/ชั้น2/กลางคืน)

ลูกหยิบเสื้อผ้าจากตู้เสื้อผ้าในห้องนอนเพื่อจะไปอาบน้ำ เขาเดินออกมาเห็นแม่กำลังดูพื้น
ในห้องนอน แม่บอกลูกว่าคืนนี้ให้นอนห้องแม่เพราะที่ห้องลูกแอร์เสีย ลูกไม่ตอบอะไรและเดิน
ออกไปอาบน้ำ

21. LMS ลูกหยิบเสื้อในห้องตัวเองที่กลายเป็นห้องเก็บของ
22. LMS แม่ลูฟืนอยู่ในห้องนอน เตรียมฟูกนอนไว้จะปูให้ลูก ลูกเดินเข้ามามองคุณแม่
แม่
“เดี๋ยวคืนนี้นอนตรงนี้นะลูก ห้องนั้นแอร์มันเสีย ยังไม่ได้ซ่อมเลย”
23. MS ลูกมองดูจากข้างนอกห้อง ก่อนจะเดินออกไป

Scene 8 (ภายในร้าน/กลางคืน)

ลูกเดินเข้ามาในร้านตอนกลางคืนที่มีคนสนิท มีเพียงแสงจาก โทรศัพท์ที่ลูกแนบหูอยู่ที่สว่าง
ออกมา เสียงโทรออกดังขึ้นเป็นระยะ ๆ ลูกเอื้อมมือไปเปิดไฟตู้เย็น ไฟกระพริบสว่างขึ้น เผยให้เห็น
ของกินต่าง ๆ ที่วางขายอยู่ในตู้เย็น ลูกเปิดตู้เย็นออกและไล่สายตามองดูของในตู้เย็น เสียงใน
โทรศัพท์ดังขึ้น

หญิงสาวในโทรศัพท์

“ฮัลโหล กลับบ้านแล้วหายไปเลยนะ ทำอะไรอยู่นี่ย”

ลูกชาย(หัวเราะ)

“ไม่ได้หาย ฟังอาน้ำเสร็จนี่ย กำลังส่อง ๆ ดูของในตู้เย็นว่าจะกินอะไรดี”

หญิงสาวในโทรศัพท์

“ดีจัง อยากมีของกินดี ๆ บ้าง แบบนี้อยู่บ้านเธอก็สบายแล้วสิกินอะไรในร้านก็ได้
ไม่ต้องอดเหมือนตอนอยู่หอ”

ลูกชาย

“อืออ..(ลูกหยิบ โยเกิร์ตออกมาแตะปิดตู้เย็นแล้วเดินออกไป) ละเธอลับบ้านเป็นไง”

หญิงสาวในโทรศัพท์ถอนหายใจ ตัดภาพมายังครัวที่แสงสลัว ๆ เสียงคุยโทรศัพท์ยังดังต่อเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลูกชาย

“ทะเลาะกับแม่อีกแล้วละสิ”

ไฟกระพริบเปิดขึ้น ลูกเดินเข้ามานั่งตรงโต๊ะ

หญิงสาวในโทรศัพท์

“เมื่ออะ แม่ก็ยังไม่บ่น ๗ แต่เรื่องเดิม ๗ เหมือนตอนมัธยม บงการตลอดอะ วันนี้เราคุยกับแม่เรื่องว่าจะสมัครงานไหนได้ไม่ถึงสิบนาที... ไม่อยากทะเลาะกับแม่เลย นาน ๗ เจอกันที่น่าจะดีกว่า”

ลูกชาย

“แห่ม ก็ค่อย ๆ คุยกันหน้า”

หญิงสาวในโทรศัพท์

“ใครจะไปใจดีเหมือนแม่เธอ เธออะลูกชายคนเล็ก เรามั่นลูกสาวคนกลาง แม่ไม่ตามใจหรอก... ละกลับบ้านเป็นไงบ้าง แม่สบายดีมั๊ย”

ลูกชาย

“สบายดีนะ.... ไม่รู้สิ ก็ดี แต่แม่ดูแลงเขอะเลย ไม่เจอแป็บเดียว บ้านก็เหมือน ๆ เดิมแหละมั้ง”

หญิงสาวในโทรศัพท์

“แค่นี้หรอ มีอะไรมาก”

ลูกชาย

“อืมม ไม่รู้สิ มันแบบเรากลับบ้านที่ไรจะชอบรู้สึกแปลก ๆ ทุกครั้งอะ ชอบรู้สึกที่เราเหมือนกลับมาอยู่ในโลกของความเป็นจริงตลอดเลย... ทั้ง ๆ ที่ชีวิตปกติที่เราอยู่มันก็เป็นความจริงเหมือนกัน พยายามอะ อาจจะเพราะแม่กับพ่อดีกับเรามากเลยมั้ง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หญิงสาวในโทรศัพท์

“เหมือนจะเข้าใจแต่ก็ไม่เข้าใจ”

ลูกชาย(ยิ้ม)

“ฟังดูแปลก ๆ เนอะ”

24. LS ไฟตู้เย็นในร้านเปิดขึ้น ลูกยืนอยู่หน้าตู้เย็น ฟังอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าเสร็จ
25. MCU ลูกไล่ตาตามตู้เย็น หาของกิน
26. POV handheld แทนสายตาลูกเลือกหยิบของจากตู้เย็น
27. MCU handheld ลูกเอาของกินมาวางบน โต๊ะก่อนยื่นกินด้วยความอร่อย
28. Insert ร้านค้าในความมืด โต๊ะเก็บเงิน ป้าย ชั้นวางของขาย

Scene 9 (ภายใน/ชั้น2/กลางคืน)

ลูกเดินขึ้นมาชั้นสองด้วยขนมและขวดนมในมือ ลูกพยายามจะทิ้งขยะลงในถังที่อยู่ตรง
ระเบียบ แต่ซึ่งกรงตรงหน้าต่างได้ขีดขวางไว้ ลูกจึงต้องเปิดกลอนประตูและเดินออกไปทิ้งขยะที่ข้าง
นอกระเบียง ลูกปิดประตู ไม่ได้ลือคกลอนและเดินออกไป

29. MS (กล้อง tilt ตาม) ลูกเดินขึ้นบันไดมาหยุดอยู่ที่ประตูระเบียบ ในมือถือของกินที่กินเสร็จ
แล้ว ลูกพยายามจะเอามือแทรกลูกกวงเพื่อทิ้งขยะที่นอกระเบียงแต่ทำไม่ได้ จึงต้องปลด
กลอนประตูทั้งสามอันออกเพื่อเปิดประตูไปทิ้งขยะ
30. LMS จากข้างนอกระเบียง ลูกเปิดประตูออกมาทิ้งขยะและกลับเข้าไป
31. CU ลูกปิดประตูแต่ไม่ได้ลือคกลอนประตู
32. LMS ผ่านประตูห้อง Master

Scene 10 (ภายในห้องนอน/กลางคืน)

ลูกเข้ามาในห้องนอน เห็นที่นอนถูกปูไว้แล้ว ลูกเปิดม่านดูว่าแม่นอนริยงแล้วจึงลงนั่งที่เตียง หยิบแก้วน้ำที่วางไว้ข้างเตียงกินจนหมดก่อนล้มตัวลงนอน ชักพิกแม่ก็ลุกขึ้นเดินออกไปนอกห้อง ลูกลุกขึ้นแฉ่ม่านตรงประตูห้องเพื่อดูว่าแม่ทำอะไร แม่เช็กกลอนประตูต่าง ๆ ในบ้าน ล็อกกลอนประตูที่ลูกไม่ได้ล็อก เมื่อเช็กครบแม่จึงกลับเข้ามานอนต่อ

33. LS ลูกเปิดประตูเข้าห้องนอนมา เห็นพูกถูกปูไว้เรียบร้อย ลูกเปิดม่านดูแม่ที่หลับอยู่ในห้องอีกฝั่ง
34. POV ลูกมองแม่ที่นอนอยู่
35. MS ลูกนั่งลงที่พูก กินน้ำในแก้วที่ถูกวางไว้ข้างเตียงจนหมด
36. LS มุมกด ลูกล้มตัวลงนอน
37. MS ลูกนอนยังไม่หลับตา ชักพิกแม่เดินออกประตูไป ลูกลุกขึ้นไปดูตรงประตู
38. MCU ลูกเปิดม่านส่องมองดูแม่ที่เดินออกไป
39. CU กลอนประตูต่างๆ มือบิดกลอนเพื่อเช็ก มีเสียงฝีเท้าของแม่เดิน
40. CU แม่ล็อกกลอนประตูที่ลูกปล่อยไว้
41. MS แม่มองดูหน้าต่างเหล่านั้นก่อนเดินกลับเข้าไป
42. MS แม่กลับเข้ามานอน ห่มผ้าแล้วหลับไป
43. MS ลูกหลับตานอนแล้วหลับไป

PART ความฝันของแม่และลูก

Scene 11 (ภายในห้องนอน+ร้าน/เช้ามีด)

แม่ตื่นขึ้นมาตอนเช้ามีดลูกออกจากเตียงไป แม่เดินมาที่เคาเตอร์เพื่อหยิบตั้งจากในกะ ในจังหวะนั้นแสงอาทิตย์ได้ส่องผ่านหน้าต่างมากระทบกับตาแม่ แม่มองดูแสงที่สวยงามนั้นที่ส่องเข้ามายังร้านของแม่

44. MCU แม่ลืมตาตื่นขึ้นมาตอนเช้ามีด ลูกออกจากเตียงไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

45. MS ลูกนอนหลับอยู่ แม่เดินผ่านลูกมองดูลูกที่นอนอยู่และเดินออกจากห้องไป
46. LS DOLLY แม่ยืนอยู่ตรงเคาท์เตอร์เก็บเงิน หยิบเงินออกมาจากลิ้นชัก แสงส่องมาที่ตาแม่
47. MS แม่ยืนมองดูร้านที่แสงส่องลอดออกมาเป็นช่วง ๆ
48. POV แสงส่องเข้ามาในร้านวูบ ๆ เป็นช่วง ๆ

Scene 12 (ภายใน/ห้องนอน+ โต๊ะกินข้าว/เช้า)

ลูกตื่นขึ้นเพราะแสงอาทิตย์ส่องมากระทบ ลูกออกมาจากห้องนอนเห็นแม่กำลังเอาอาหารมาวางบนโต๊ะ ทั้งคู่นั่งกินข้าวด้วยกัน แม่ชวนลูกคุยเรื่องงานของลูกด้วยความเป็นห่วงแต่ลูกไม่อยากคุย

49. MCU ลูกหลับอยู่ และลืมตาตื่นขึ้นมาเพราะแสงที่ส่องลอดเข้ามากระทบตา
50. MS ลูกเดินมาที่ประตูห้อง มองออกไปเห็น โต๊ะกินข้าว แม่กำลังเอาอาหารมาวาง
51. POV อาหารบนโต๊ะ มีปลาหนึ่งหน้าตาไม่คอยสวย ผักผัก ไข่เจียว สลัดผัก สตรอเบอร์รี่

ลูก

“ทำไมวันนี้ทำกับข้าวเองเนี่ย เยอะแยะเลย”

แม่

“ป้าบอกให้ทำให้ลูกกิน บอกให้มีาสองทำดู นาน ๆ ลูกกลับมาที อยากให้กินอะไรดี ๆ หน่อย”

52. MS ลูกตักไข่เจียวกับ ผักขึ้นมากิน แม่บอกให้ลูกกินปลา ลูกตักขึ้นมากิน พยายามเก็บอาการไม่ชอบปลาหนึ่งไว้
53. MS แม่บอกให้ลูกลองกินปลาดู แม่ยิ้มมีความสุข
54. LS แม่กับลูกนั่งกินข้าวด้วยกัน

แม่

“เมื่อเช้าไปซื้อปลาที่ตลาดมา เห็นเค้ามีคนมาถ่ายอะไรกันไม่รู้ เห็นกล้องอันเบ้อเริ่มเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ปกติสองก็ต้องแบกก้อนใหญ่ ๆ แบบนั้นเลยหรอ”

ลูก

“ใช่ อูปรณ์อะไรมันเยอะ แต่ก็แล้วแต่งานนะ แต่มันก็จะมีคนช่วยเหลือม๊า ไม่ต้องถือเองตลอด”

แม่

“เพราะแบกของหนัก ๆ ด้วยแหละเลยปวดหลังม๊าว่า จะทำงานอะไรก็ต้องระวังนะ
แบกบ่อย ๆ ไปร่างกายแย่อดิ”

ลูก

“ครับ ม๊าเด็วกินข้าวเสร็จแล้วเด็วไปซ่อมประตูให้นะ บานข้างบนใช้ม๊ย”

Scene 13 (ภายใน/ชั้น3/เช้า)

ลูกเอาคัตเตอร์มาตัดเชือกที่ผูกระโยงระยางค์ตรงประตูออก เมื่อตัดเสร็จลูกเปิดประตูออกมา
เพื่อสูดอากาศและปิดประตู ก่อนจะใช้ส่วานขันน็อตยึดประตูกับเหล็กทั้ง4มุม

55. CU handheld ลูกเอาคัตเตอร์มาตัดเชือกที่ระโยงระยางค์อยู่ตรงประตู ใช้มีดกระชากออก ฟุ้ง
คลุ้งตามเชือก
56. Insert ฟุ้งที่ลอยคลุ้งอยู่ตามห้อง
57. MS เปิดประตูออกไป ลูกสูดหายใจรับอากาศ
58. CU ประตูปิดลง ลูกใช้ส่วานขันตะปูเกลียวปิดตายประตู
59. LS ลูกใช้ส่วานปิดตายแต่ละด้านของประตู

Scene 14 (ภายใน/ห้องลูก/เช้า)

ลูกเดินลงบันไดมาเจอแม่ที่กำลังกวาดบ้านอยู่ แม่บอกลูกเรื่องที่ซื้อเก้าอี้มา ให้ ลูกเดินไปใน
ห้องนอนของตัวเองก็พบเก้าอี้ตัวใหม่ขนาดใหญ่ที่ห่อหุ้มด้วยพลาสติกใส ลูกลองนั่งลงบนเก้าอี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

60. LS ลูกเดินลงมาจากบันได แม่กำลังกวาดพื้นอยู่

ลูก

“เสร็จแล้วจ้า”

แม่ยื่นมือมาลูบหัวลูก

แม่

“เกือบลืมเลย วันก่อนม๊ากับป๊าไปซื้อเก้าอี้คอมตัวใหม่มาให้
เห็นป๊าบอกว่าสองทำงานพวกนี้ต้องนั่งใช้คอมนาน เลยปวดหลังด้วย”

ลูก

“โหขอบคุณครับ แต่จริง ๆ อันเก้าอี้ยังใช้ได้อยู่แหละ เสียขายเงิน”

61. LS ลูกเดินเข้าไปในห้องนอนของตัวเองที่ตอนนี้เป็นห้องเก็บของ มีเก้าอี้คอมที่ยังไม่ได้

แกะพลาสติกหุ้ม

62. MS ลูกยื่นมือไปจับเก้าอี้คอม

63. CU หน้าลูก

64. CU ลูกเอามือไปจับที่วางแขนของเก้าอี้

65. CU ลูกลองนั่งลงบนเก้าอี้

66. LS ลูกนั่งอยู่บนเก้าอี้คอมตัวใหม่ในห้อง

Scene 15 (ภายใน/ชั้น2/กลางวัน)

แม่ยืนนั่งอยู่ริมหน้าต่าง ลูกกำลังใช้กล้องถ่ายวิดีโอสัมภาษณ์แม่เกี่ยวกับความฝันของแม่

67. MS แม่ยืนนั่งอยู่ริมหน้าต่างที่มีลูกกรง

VO. ความฝันของม๊าคืออะไร? แม่หันมามองกล้องแต่ไม่ได้ตอบอะไร

68. LMS ผ่านไหล่แม่ ลูกยืนอยู่หลังกล้องถ่ายวิดีโอ รอฟังสิ่งที่แม่จะตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 16 (ภายใน/ริมหน้าต่าง/แสงสลัวๆ)

แม่นั่งอยู่บนเก้าอี้พลาสติก มองออกไปนอกหน้าต่าง ชักพัดฝนตกลงมา น้ำค่อย ๆ ซึมมาตามวงกบ
หน้าต่าง แม่กับลูกช่วยกันเอาผ้ามาเช็ดน้ำที่ซึมเข้ามาในบ้าน

69. LS แม่นั่งเก้าอี้(ตำแหน่งเดียวกันกับลูก) มองออกไปนอกหน้าต่าง

VO. ข้างนอกเหมือนฝนจะตกเลยนะ

70. MCU แม่นั่งมองไปยังนอกหน้าต่าง เม็ดฝนค่อยๆตกลงมากระทบหน้าต่าง

71. Insert น้ำไหลซึมจากหน้าต่างเข้ามาในบ้าน

72. MCU แม่เอาผ้ามาซับน้ำที่ไหลเข้ามา ลูกเข้ามาช่วย

73. มือลูกบิดน้ำจากผ้าลงกะละมัง

Scene 17 (ภายใน/รถตู้/แสงยามเย็น)

ลูกนั่งเบียดอยู่บนรถตู้ เม็ดฝนยังคงตกลงมากระทบกับหน้าต่างก่อนไหลปลิวไปตามแรงลม

74. MCU ลูกนั่งรถตู้มองออกไปยังสองข้างทาง

75. POV ข้างทางที่รถวิ่งผ่าน

Scene 18 (ภายใน/หอพัก/เย็น)

ลูกนั่งใช้คอมอยู่บนเก้าอี้ตัวใหม่ บนหน้าจอกอมพิวเตอร์เห็นลูกกำลังใช้โปรแกรมตัดต่อวีดีโอตัดต่อหนังที่เค้าถ่ายแม่และความทรงจำของเขา

76. LS ลูกนั่งใช้คอมอยู่ในห้อง นั่งอยู่บนเก้าอี้ตัวใหม่ที่แกะพลาสติกออก

77. MCU จอคอมผ่านไหล่ ลูกกำลังตัดต่อวีดีโอที่ตัวเองถ่ายมา เป็นฉากฝนตกที่เคยเกิดขึ้นในเรื่อง ก่อนเปลี่ยนไปเห็นพ่อที่กำลังเป็นคนฉีดฝนเทียมสำหรับการถ่ายทำ

บทที่ 4

ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์

ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์

การวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์

การวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ข้าพเจ้ามีการเตรียมการถ่ายทำ โดยได้แบ่งการถ่ายทำเป็นสองส่วน โดยในส่วนแรก คือการถ่ายทำภาพยนตร์ที่เป็นตัวเรื่องหลัก ที่มีการเตรียมการ โครงสร้างบท และวางแผนการถ่ายทำที่ค่อนข้างรัดกุม เพราะต้องมีการใช้อุปกรณ์ที่ข้าพเจ้าขอความอนุเคราะห์มาจาก บริษัท วีเอส เซอร์วิส จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทให้เช่าอุปกรณ์ที่ข้าพเจ้าได้ไปฝึกงาน รวมทั้งตารางเวลาที่ต้องอ้างอิงกับวันเวลาที่นักแสดงที่จะมาเล่นในบทลูกกวาดอีกส่วนของภาพยนตร์เป็นการถ่ายทำเชิงสารคดีที่ข้าพเจ้าใช้การกลับบ้านบ่อยๆเพื่อไปหาวัตถุดิบและเรื่องราวที่จะนำมาใช้ในภาพยนตร์ ซึ่งค่อนข้างหละหลวมและยืดหยุ่น สืบเนื่องจากด้วยความที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดออกมาในเชิงการเล่าเรื่องแบบสารคดี และไม่ต้องการดัดแปลงอะไรจากความเป็นจริงมาก แต่ก็มีความสำคัญไม่แพ้กันเนื่องจากเป็นบทสรุปของเรื่อง ทำให้หลักๆแล้วในการวางแผนเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าจึงมุ่งเน้นไปที่ในส่วนแรกมากกว่า

การเตรียมการถ่ายทำในช่วงแรกนั้นค่อนข้างราบรื่น เพราะด้วยความที่ใช้นักแสดงเพียงแค่มกคนเดียวนอกเหนือจากแม่ของข้าพเจ้า ส่วนสถานที่ถ่ายทำก็มีเพียงแคในบ้านของข้าพเจ้าเองและที่หอพักของข้าพเจ้าเป็นหลัก มีที่ต้องติดต่อเพิ่มเพียงแครถตู้ที่ใช้ในการถ่ายและใช้ขนส่งทีมงานในตัว ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้ไปติดต่อขอเช่ารถจากคิวรถตู้ ลาดกระบัง-อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ซึ่งคนขับก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นไปตามที่ข้าพเจ้าต้องการแต่แรกที่ยากจะให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่จำเป็นต้องพึ่งพามุขพลหรือปัจจัยภายนอกเยอะ เพื่อความสะดวกราบรื่นในการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคัดเลือกนักแสดง

บทภาพยนตร์นี้เป็นบทที่เขียนขึ้น โดยอ้างอิงจากประสบการณ์จริงที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้ามาก ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะให้แม่ของข้าพเจ้าแสดงเป็นแม่ในเรื่อง เพราะภาพที่ข้าพเจ้าเห็นในช่วงที่เขียนบทก็คือแม่ของข้าพเจ้าเอง ส่วนอีกบทบาทที่เป็นตัวลูก ข้าพเจ้าต้องการที่จะได้นักแสดงที่เข้าใจภาพยนตร์ และเป็นคนที่สามารถพูดคุยได้อย่างสบายใจเพื่อความสะดวกและราบรื่นในการถ่ายทำ

แม่

แม่เป็นตัวละครที่อ้างอิงมาจากแม่ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะให้แม่ของตนเองเป็นนักแสดง ด้วยเหตุผลคือ

1. ตั้งแต่กระบวนการเขียนบท ข้าพเจ้าเห็นภาพตัวละครแม่ชัดเจนกว่าอ้างอิงมาจากตัวแม่ของข้าพเจ้าเอง ทำให้แม่สามารถตอบโต้ทั้งในเรื่องความเข้าใจในตัวบท และลักษณะอุปนิสัยที่ข้าพเจ้าต้องการ

2. ตั้งแต่การวางโครงสร้างของบท ข้าพเจ้าต้องการให้ภาพยนตร์เรื่องนี้สื่อสารความคิดบางอย่างของข้าพเจ้าให้ครอบครัวของข้าพเจ้าได้เข้าใจ ทำให้การเลือกแม่ให้เข้ามามีส่วนร่วมกับการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ จึงเป็นเป้าหมายหลักแต่แรกของข้าพเจ้า

3. ข้าพเจ้าเคยให้แม่แสดงในหนังสือสั้นในเรื่องก่อนหน้าของข้าพเจ้ามาแล้ว ทำให้ข้าพเจ้ามั่นใจว่าแม่สามารถแสดงตามบทบาทที่ข้าพเจ้ามอบให้ได้

ภาพที่ 8 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นแม่ (นภาพร หิริวัฒน์วงศ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลูก

ลูกเป็นตัวละครที่อ้างอิงมาจากตัวข้าพเจ้าเอง ซึ่งข้าพเจ้าต้องการคนที่มีลักษณะอายุใกล้เคียงกับข้าพเจ้า และเป็นคนไทยเชื้อสายจีน โดยข้าพเจ้าต้องการให้นักแสดงรับบทนี้สามารถแสดงออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งนักแสดงที่มารับบทเป็นลูก ก็เป็นคนที่ข้าพเจ้าค่อนข้างแน่ใจว่าอยากจะให้มาเป็นผู้รับบทนี้ เพราะด้วยความที่เป็นรุ่นน้องที่โรงเรียนที่ข้าพเจ้าค่อนข้างรู้จักเป็นอย่างดี และอยู่บ้านในหมู่บ้านเดียวกันกับข้าพเจ้า ทำให้ยิ่งง่ายต่อการติดต่อและถ่ายทำ และกำลังเรียนภาพยนตร์อยู่ชั้นปีที่สอง ทำให้มีความเข้าใจในเรื่องการถ่ายทำภาพยนตร์มาก ข้าพเจ้าจึงได้ให้ปรินทร์ อินทรศร ส่งหนังสือที่ตัวเองเคยรับบทมาให้ดู ซึ่งพบว่าสามารถเล่นออกมาได้เป็นธรรมชาติดี ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจเลือกนักแสดงคนนี้

ภาพที่ 9 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นลูก (ปรินทร์ อินทรศร)

การฝึกซ้อมนักแสดง

ในการฝึกซ้อมนักแสดง ข้าพเจ้าได้กลับบ้านไปบ่อยครั้งเพื่อพูดคุยกับแม่เรื่องที่จะให้แม่แสดงในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ซึ่งแรก ๆ แม่ข้าพเจ้าจะปฏิเสธในเชิงว่ากลัวเล่นไม่ดี แต่สุดท้ายก็ยอมเป็นนักแสดงให้ข้าพเจ้า ซึ่งแต่ละครั้งที่ข้าพเจ้ากลับบ้าน ข้าพเจ้าจะนำบทในแต่ละซีนไปให้แม่อ่าน แล้วให้แม่ข้าพเจ้าปรับให้เป็นคำพูดที่เข้าปากมากขึ้น เพื่อให้เป็นธรรมชาติ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าไม่กังวลเรื่องการแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

แม่

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ข้าพเจ้าใช้ชุดของนักแสดงทั้งคู่เป็นเครื่องแต่งกายในการแสดง โดยในส่วนของตัวละครแม่ ข้าพเจ้าแบ่งเสื้อผ้าออกเป็น 3 ชุด โดยชุดแรกคือชุดหลังปิดร้านที่ตัวละครแม่ใส่ ข้าพเจ้าเลือกให้ตัวละครแม่ใส่เสื้อสีน้ำเงินที่ไม่ดูเรียบเกินไป กับกางเกงสีดำ เพราะแสงที่ประกอบฉากเป็นสีโทนร้อนทำให้ข้าพเจ้าต้องการจะลดโทนร้อนในภาพลงจึงเลือกที่จะให้แม่ใส่น้ำเงิน ชุดที่ 2 เป็นชุดนอนของตัวละครแม่ ข้าพเจ้าต้องการให้ฉากตอนเข้านอนมีความผิดปกติเหนือจริง จึงไปหาซื้อชุดนอนยาวที่มีลายดอกไม้ไม่มีสีสันทันเพื่อสร้างความแปลกประหลาดให้กับซีนตอนกลางคืน ชุดที่ 3 เป็นเสื้อสีขาว โดยประกอบกับบรรยากาศในเรื่องที่ช่วงท้ายความรู้สึกของตัวละครแม่จะหม่นหมองหาทางออกไม่ได้ จึงเลือกใช้สีขาวหรือดำ ซึ่งข้าพเจ้าเลือกสีขาวเพราะซีนตอนท้ายค่อนข้างจะเป็นช่วงที่แสงน้อย จึงต้องการให้เสื้อผ้าตัวละครดึงความสว่างของภาพกลับมา และเป็นจุดเด่นของภาพ

ภาพที่ 10 ภาพเครื่องแต่งกายตัวละครแม่ในภาพยนตร์

ลูก

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายลูก เน้นในเรื่องของสีที่เรียบ แบ่งเป็นสามชุดได้แก่ เสื้อสี เทา กรม และครีมอ่อน โดยใช้เสื้อผ้าของข้าพเจ้าเอง ซึ่งในชุดที่ 2 ซึ่งเป็นชินกลางคืน ข้าพเจ้า

เลือกใช้เสื้อลายดวงจันทร์ ซึ่งดวงจันทร์มีนัยยะว่าเป็นมารดา ประกอบกับเป็นชินตอนกลางคืนที่มีคิมิด ที่แสงดวงจันทร์ภายนอกไม่อาจส่องถึง

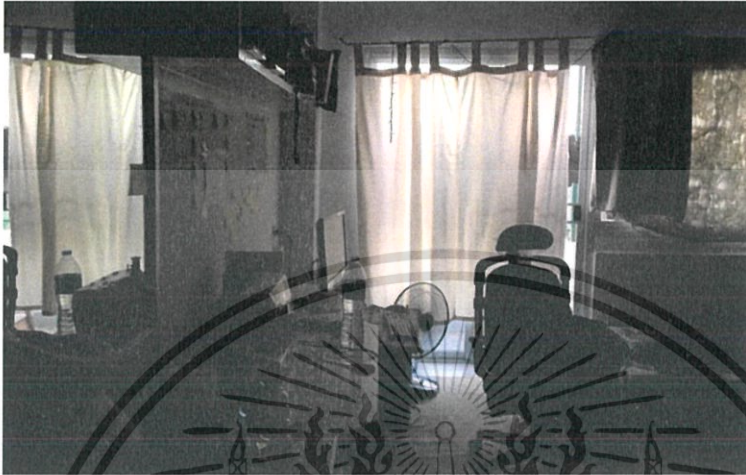
ภาพที่ 11 ภาพเครื่องแต่งกายตัวละครลูกในภาพยนตร์

สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

ห้องในหอพักนักศึกษาของลูก

ห้องพักของลูกเป็นสถานที่ที่ใช้เปิดและปิดของเรื่อง ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับสถานที่นี้ในสถานะที่เป็นพื้นที่ส่วนตัวของลูก ซึ่งในแง่การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ ห้องพักของลูก เป็นตัวบ่งบอกให้คนดูได้เข้าใจถึงตัวละครของลูก สภาพความเป็นอยู่ สิ่งที่ลูกกำลังเรียนในปัจจุบัน ข้าพเจ้าเลือกใช้ห้องพักของตัวเอง ในหอพัก FBT เพราะข้าพเจ้าต้องการให้เป็นฉากที่มีความสมจริง ไม่ได้ปรุงแต่งอะไร ซึ่งในตอนท้ายของเรื่อง ห้องนี้เป็นเส้นคั่นของเรื่องในภาพยนตร์ กับเรื่องสารคดีที่ถ่ายทอดเบื้องหลังและความรู้สึกของลูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 12 ภาพหอพักของข้าพเจ้าที่ใช้ถ่ายทำ

ภาพที่ 13 ภาพหอพักของลูกในภาพยนตร์

รถตู้

ในภาพยนตร์ ลูกขายนั่งรถตู้จากหอกลับบ้าน และนั่งรถตู้กลับมาที่หอพัก ซึ่งในการกลับบ้าน ข้าพเจ้าก็นั่งรถตู้เป็นประจำทำให้เป็นภาพจำทุกครั้งที่ข้าพเจ้ากลับบ้านและนั่งสังเกตสองข้างทางที่รถวิ่งผ่าน ข้าพเจ้าเช่ารถตู้มาเพื่อถ่ายทำสองฉากนี้ และใช้ขนส่งทีมงานที่จะไปถ่ายทำต่อที่บ้าน ช่วยให้สามารถได้ภาพที่ข้าพเจ้าต้องการ โดยไม่ต้องเพิ่มงบประมาณมากเท่าไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

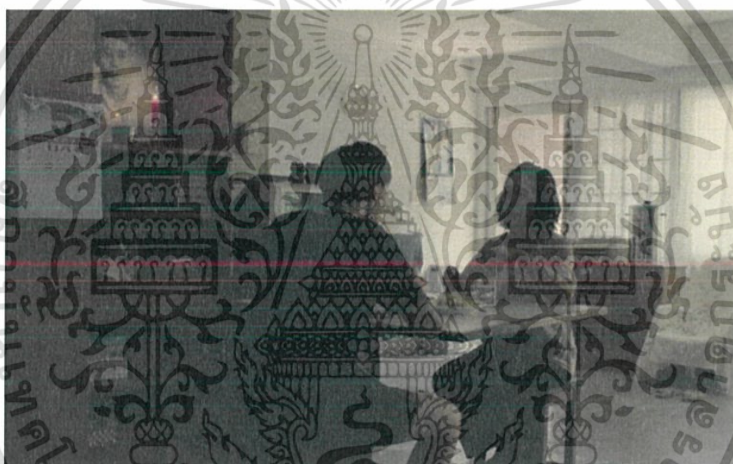

ภาพที่ 14 ภาพจากลูกนั่งรถดูในภาพยนตร์

บ้าน

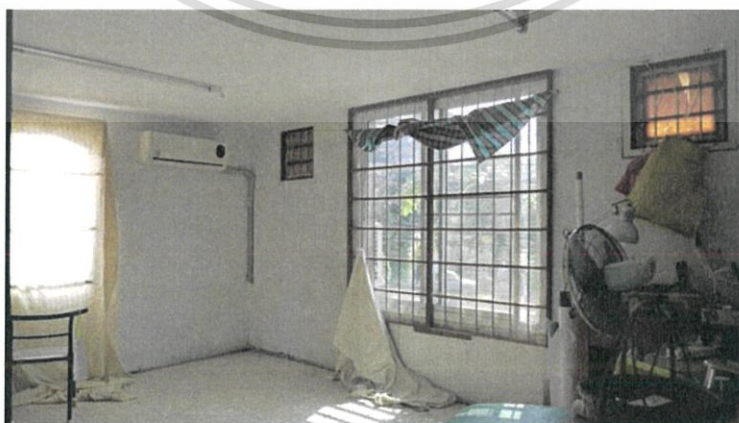
สำหรับข้าพเจ้า บ้านเป็นมากกว่าแค่สถานที่ในภาพยนตร์เรื่องนี้ เพราะบ้านเป็นเหมือนกับสถานะของคนในบ้านและเป็น โครงสร้างของเรื่องราวที่ตัวละครถูกค่อย ๆ สார்วจไปในแต่ละพื้นที่ ทำให้เป็น ไปไม่ได้เลยที่ข้าพเจ้าจะถ่ายภาพยนตร์นี้ด้วยบ้านหลังอื่นนอกจากบ้านของข้าพเจ้าเอง เพราะบทภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าเขียนขึ้น ส่วนอ้างอิงกับองค์ประกอบภายในบ้าน จนเปรียบเสมือน เป็นอีกตัวละครหนึ่งในเรื่อง

ในบางสถานที่ในบ้านที่ข้าพเจ้าต้องปรับเปลี่ยนเพื่อให้ภาษาภาพสามารถสื่อสารออกมาให้ เข้าใจมากขึ้น ห้องนอนลูกข้าพเจ้าได้ปรับเปลี่ยนให้มีราวตากผ้าและกล่องของใช้ต่าง ๆ มาวางไว้ มากขึ้นเพื่อให้เห็นถึงสภาพห้องลูกที่ถูกแปรเปลี่ยนไปในช่วงเวลาที่ลูกไม่อยู่บ้าน ห้องนอน ข้าพเจ้าปรับเปลี่ยนที่นอนของแม่ให้มีความแปลกและเหนือจริงมากขึ้น ด้วยลวดลายตกแต่งและ ของใช้ต่าง ๆ ได้แก่ วอลเปเปอร์ ผ้าปูที่นอน ผ้าห่ม และม่าน

ภาพที่ 15 ภาพสถานที่ถ่ายทำภายในบ้าน โต๊ะกินข้าว

ภาพที่ 16 ภาพภายในบ้าน โต๊ะกินข้าวในภาพยนตร์

ภาพที่ 17 ภาพภายในบ้านห้องลูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 ภาพภายในบ้านห้องลูกในภาพยนตร์

ภาพที่ 19 ภาพภายในบ้าน

ภาพที่ 20 ภาพภายในบ้าน ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการถ่ายทำภาพยนตร์

อย่างที่ได้อธิบายไว้แล้วในตอนบท ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ได้แบ่งออกเป็นสองส่วน ซึ่งในส่วนแรกที่เป็นภาพยนตร์เล่าเรื่อง (Narrative) ซึ่งเป็นเรื่องหลัก นั้นต้องใช้ทีมงานและอุปกรณ์เป็นจำนวนมากทำให้ต้องมีการวางแผนลำดับการถ่ายงานไว้ละเอียดในระดับหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าได้แบ่งการถ่ายออกเป็น 3 ครั้ง ได้แก่ วันที่ 26 มีนาคม โดยถ่ายทั้งหมด 3 ฉาก เพื่อให้ข้าพเจ้าได้เป็นการทดลองความเป็นไปได้ของการวางแผนงาน ซึ่งได้นำมาปรับปรุงในครั้งถัดมา วันที่ 1-2 เมษายน ซึ่งเป็นการถ่ายส่วนใหญ่ของเรื่อง ซึ่งใช้อุปกรณ์และทีมงานเป็นจำนวนมาก และครั้งที่ 3 ในวันที่ 25 พฤษภาคม ซึ่งเป็นรอบที่ข้าพเจ้าลดจำนวนทีมงานและอุปกรณ์ลงเพื่อความคล่องตัวของการถ่ายทำ

นอกจากในส่วนของการถ่ายทำที่ใช้ทีมงานเป็นจำนวนมากแล้ว ข้าพเจ้ายังได้กลับบ้านไปถ่ายสำรวจพื้นที่และความสัมพันธ์ในบ้านเพิ่มเติมเองเป็นระยะๆ เพื่อนำมาใช้ในการเล่าเรื่องในอีกส่วนของภาพยนตร์ ซึ่งในส่วนนี้ ต้องต่อยอดมาจากส่วนแรก ทำให้เมื่อข้าพเจ้าถ่ายในส่วนแรกเสร็จสิ้นในแต่ละรอบ ข้าพเจ้าจึงรับนำมาตัดต่อเพื่อให้เห็นภาพรวม และคิดต่อยอดแก้ปัญหาจากสิ่งที่ถ่ายทำมา

BREAKDOWN 26-3-60

Location	Scene	Shots Description	MARK
16.00-18.00 หน้าตู้ จาก ตลาดกระบี่	2A	1. MCU ลูกชาย นั่งมองวังหลวงคู่ แลดูผู้วางหมิ่นระ ตักน้ำร้อนจะดื่มไป 2. ภาพแทนสายตาข้างทาง	- ลูกชายใส่ชุด
	17	1. MCU ลูกชายวิ่งหนีออกไปยังสองข้างทาง 2. POV ข้างทางที่รถวิ่งผ่าน	- มีคนเกาะหน้าต่าง - ลูกชาย ใส่ชุด
18.30-19.30 ในบ้านชั้นล่าง	8	1. LS ไล่ผู้เดินในร้านเปิดร้าน ลูกชายอยู่หน้าตู้เงิน พยายามนำปดियงเสียด้านเสร็จ 2. MCU ลูกชายได้ดูความเคลื่อนไหว นางทองถิ่น 3. POV handheld แทนสายตาถูกเงาขยับมือของเจ้าผู้เดิน 4. LS ลูกชายมองเงินมาวาง นึกถึงที่ซ่อนเงินด้วยความระมัดระวัง 5. Insert วิชาด้านความมืด ปิดบังเงิน ป้าย วิชาของนาย	- ลูกชายใส่ชุดนอน หัวเปียก
19.30-21.00 หน้าต่างข้าง บ้าน	3B	1. MS (Dolly in) ที่หน้าต่างด้านข้างของบ้าน ลูกชายทรงชุดหน้าต่าง (Silhouette) 2. MCU วิชาข้างลูกมองดูแม่ทำงาน คอยยกมือขึ้นเคาะกระจก 3. MCU วิชาหน้าลูกผ่านหน้าต่าง มองดูแม่ที่ซ่อนจะเดินออกไป 4. MS (ผ่านลูกจากนอกกระจก) แม่กำลังยกของเพื่อเช็ดจำนวนของอยู่ในที่ลึกลับ 5. MCU แม่หันมามอง วิชาหน้าแม่ที่เดินจากแสงสว่าง แม่ตั้งใจที่เงินหน้าลูก	- ลูกชายใส่ชุด
21.00-22.30 หลังบ้าน	3C	1. ลูกเดินผ่านต้นไม้ที่รถสูงวิ่ง 2. ELs ลูกเดินมายังมือแม่ที่หลังบ้าน แม่มาเปิดประตูให้ 3. MS แม่เปิดประตูบ้านยื่นคุยกับลูก	- ลูกชายใส่ชุด
22.30-23.30 หน้าบ้าน	3A	1. ELs รถตู้วิ่งออกไป ลูกยืนดูหน้าบ้าน มองดูต้นไม้หน้าบ้านที่เสาไม้ปูน 2. MS ลูกมองต้นไม้ด้วยที่ไม้ปูน	- ลูกชายใส่ชุด
23.30-24.00 ในรถตู้หน้า บ้าน	2B	1. MCU ลูกจะดูต้นไม้รถตู้ด้วยแสงหน้าบ้านที่มืด 2. MS วิชาคนหนึ่งเห็นบ้านจากหน้าต่างและประตูตู้ที่มืดอยู่ ลูกรีบดูลงจากรถ	- ลูกชายใส่ชุด
00.00-01.00		กำลังหนีโดยสวัสดิภาพ	

ภาพที่ 21 ภาพแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ รอบแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1-4-2560	Location	Scene	Shots Description	MARK
15.00-18.00			SET ห้องเรียนลูก ห้องกินข้าว	
19.00-21.00	โต๊ะกินข้าว	5	0. POV ลูกชายมองขวามือหัวทิ่มและขนเมยซี่แม่เข้ามาใกล้ 1. MS ลูกชายเงยศีรษะและทักโธมัสในวัยวัยโธมัส แล้วจ้องขึ้นต 2. MLS แม่มีรถขนเก้าอี้ นั่งคุยกับลูก 3. MS แม่ 4. MLS ลูกคุยกับแม่	*แม่พูด *ลูกพูด
21.00-22.00	ชั้นล่าง-ชั้น2	4	1. LS มุมมองจากด้านหลังโธมัส ลูกเดินขึ้นบันไดและเปิดประตูเข้าไปยังทางเข้าชั้นสอง 2. LS ลูกเดินไปหยุดอยู่ที่โต๊ะกินข้าว มองดูมรดกตัวหนึ่งบนชั้นบนดูเป็นโต๊ะ ลูกพยายามทำตัวเป็นมิตรกับแม่แล้ววิ่งหนีไป 3. MCU รับหน้าลูกเดินเข้ามา 4. POV ลูกมองแม่ที่บนเตียง	*ชื่อตา ย้ายไปถ่ายหลัง10B *ลูกพูด
22.00-24.00	ห้องนอน	10A	1. LS ลูกเปิดประตูห้องนอนออกมา เห็นผู้หญิงอายุไล่ี่วัยวัยวัย ลูกเปิดประตูมองที่เตียงอยู่ในห้อง 2. MS ลูกเดินเข้ามาบนเตียง 3. POV ลูกมองแม่ที่บนเตียง 4. LS มุมมอง ลูกนั่งลงที่พื้น ก้มหน้า ล้มตัวลงนอน 5. MS ลูกนอนหลับในเตียงคนเดียว ซักพัก แม่เดินเข้ามาประจบไป ลูกดูขึ้นไปดูตรงประตู 6. MCU ลูกเดินเข้ามาห้องนอนและลุกขึ้นเดินออกไป 7. MS แม่กำลังเข้ามาบนเตียงแล้วหันกลับไป 8. MS ลูกนอนหลับคนเดียวในเตียง	*ลูกนอน
2-4-2560	Location	Scene	Shots Description	MARK
15.00-17.00	ห้องนอนลูก	14	1. LS ลูกเดินออกมาจากบันได แม่กำลังกวาดพื้นอยู่ 2. LS ลูกเดินเข้าไปในห้องนอนของแม่และที่นอนแม่ในชั้นบน แม่มีข้าวต้มที่ยังไม่ได้อะ 3. MS ลูกเดินเข้าไปหาแม่ที่ห้อง 4. CU รับหน้าลูก 5. CU ลูกเดินเข้าไปหาที่วางของแม่ที่ 6. CU ลูกมองแม่ที่บนเตียง 7. LS ลูกนั่งอยู่บนเตียงที่นอนคนเดียวในเตียง	*ลูกพูด *แม่พูด
17.00-18.30	ชั้นหน้าห้อง	16	1. LS แม่ยืนถือถุงขนมที่เดินขึ้นบันไดจาก มรดกอยู่ในชั้นบน 2. MCU แม่ยืนมองไปหลังลูกที่เดินขึ้นบันไดคนเดียวในชั้นบน 3. insert หน้าโธมัสที่กำลังเดินเข้ามาในบ้าน 4. MCU แม่ยืนถือขนมที่โธมัสเดินมา ลูกเดินมาช่วย 5. MS ลูกเดินเข้ามาใกล้แม่และวิ่ง	
19.00-20.00	ห้องนอนลูก	4	5. LMS ลูกเดินเข้ามาห้องนอนของแม่เพื่อจะไปที่กระดาน แม่หันไปด้านหลังแล้วมอง 6. MS แม่ยืนถือขนมที่โธมัส	
20.00-21.00	ชั้น	6	1. LS โธมัสเดินขึ้นบันไดแล้วเดินเข้าไปในห้องนอนที่โธมัสวางของอยู่ 2. CU ล้มหน้าลูกที่โธมัสเดินเข้ามา ลูกกำลังมองที่เตียงอยู่	
06.00-07.00	บ้าน	11B	1. LS แม่ยืนถือถุงขนมที่โธมัสเดินเข้ามาในบ้าน 2. MS แม่ยืนถือถุงขนมที่โธมัสเดินเข้ามาในบ้าน 3. POV มองถึงโธมัสในหน้าลูกที่โธมัส	*แม่พูด *โธมัสพูด
07.00-08.00	ชั้น	13	1. CU handheld ลูกกำลังเดินขึ้นบันไดและมองที่โธมัสที่โธมัสวางของ 2. insert มุมที่โธมัสกำลังมองที่โธมัส 3. MS แม่เดิน ระวังเข้าไป ลูกดูหน้าโธมัสที่โธมัส 4. CU ประจบโธมัส ลูกโธมัสเดินมาประจบโธมัสโธมัสประจบ 5. LS ลูกโธมัสเดินมาประจบโธมัส	*ลูกพูด
08.00-10.00	โต๊ะกินข้าว	12B	1. POV ภายนอกแม่โธมัส เดินเข้ามาโธมัสโธมัสเดินมา โธมัสโธมัสเดินมา โธมัสโธมัสเดินมา 2. MS ลูกโธมัสโธมัสเดินเข้ามาโธมัสโธมัสเดินมา โธมัสโธมัสเดินมา โธมัสโธมัสเดินมา 3. MS แม่ โธมัสโธมัสเดินเข้ามาโธมัสโธมัสเดินมา โธมัสโธมัสเดินมา 4. LS แม่โธมัสโธมัสเดินเข้ามาโธมัสโธมัสเดินมา	*แม่พูด
10.00-10.30	ห้องนอน	11A	1. MCU แม่เดินเข้ามาในห้องนอนโธมัส โธมัสโธมัสเดินมา โธมัสโธมัสเดินมา 2. MS ลูกโธมัสโธมัสเดินเข้ามาโธมัสโธมัสเดินมา โธมัสโธมัสเดินมา	*แม่พูด
10.30-11.00	ห้องนอน	12A	1. MCU ลูกโธมัสโธมัสเดินเข้ามาโธมัสโธมัสเดินมา โธมัสโธมัสเดินมา 2. MS ลูกโธมัสโธมัสเดินเข้ามาโธมัสโธมัสเดินมา โธมัสโธมัสเดินมา	*ลูกพูด

ภาพที่ 22 ภาพแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ รอบที่สี่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN 21-5-60

	Location	Scene	Shots Description	MARK
15.00-17.00	ทช	18	1. ซินลิตวีชั่นในท้องทุ่ง และขึ้นสู่ความจริงจากที่โกน 2. LS ลูกนั่งไว้คร่อมอยู่ในห้อง นั่งอยู่บนเก้าอี้ตัวใหม่ที่แกะพลาสติกออก(Dolly) 3. MCU จอคอมพิวเตอร์ใกล้ ลูกกำลังตัดต่อวิดีโอที่ตัวเร่งถ่ายมา เริ่มด้วยฝนตก	-เก้าอี้เก่า -เพื่อหา ทางทรงกรม
16.00-18.00	ทช	1	1. LS ห้องที่ว่างเปล่าก่อนที่ลูกชายจะเดินเข้ามาใช้คอมพิวเตอร์ และเดินรอก่อนออกจากห้องไป 2. MS หยิบการ์ดจากชั้นวางของคือการ์ดพิมพ์อะคริลิคการ์ด 3. MCU การ์ดที่วางอยู่บนกองอุปกรณ์ในห้องที่ว่างๆ คนดูแทบไม่ทันสังเกตเห็นรูปภาพครอบครัวที่โดนห้องต่างวางไว้เอาไว้ 4. LS ลูกชายเดินไปหยิบบูดูแจว เดินเปิดประตู แสงภายในตกส่องเข้ามาที่ก่อนเปิดประตูเดินออกไป เนื้อ**1. นอนบนเตียง แสดงสิ่งลึกลับมา 2.povแสดงออกมาจากบ้าน"เมื่อ	-เก้าอี้ใหม่ -สีส้มใหม่
19.30-21.30	บ้าน		1. LS ฟ้าผู้เขียนในร้านกาแฟ ลูกกับเพื่อนคู่ใจ ฟังยานักวิ่ง สิ้นเสียงฟ้าเสร็จ 2. MCU ลูกไล่ตามดูความดีงามของกิน 3. POV handheld แทนสายตาลูกเลือกหยิบของจากตู้เย็น 4. LS ฟ้าผู้เขียน ลูกเดินมาที่โต๊ะเขียน(เขียนถึงลุงสุรินทร์) 5. MS ลูกคุยโทรศัพท์ 6. LS จากข้างหลังเห็นร้านกาแฟพร้อมฟ้าหน้า	-เสื้อนอน -หัวเปียก

ภาพที่ 23 ภาพแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ รอบสาม

อุปกรณ์ถ่ายทำภาพยนตร์

ในการถ่ายภาพยนตร์ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ขอความอนุเคราะห์อุปกรณ์กล้องและไฟจากบริษัท VS Service ทำให้ในการเตรียมถ่ายทำ ข้าพเจ้าต้องศึกษากล้องที่เหมาะสมกับภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งในเบื้องต้น ข้าพเจ้าต้องการใช้กล้อง URSA Mini Blackmagic 4K ที่ให้คุณภาพภาพสูงและให้เนื้อสีและน้ำหนักของภาพออกมาเป็นธรรมชาติ แต่ภายหลังพบว่ากล้องไม่วางในคิวที่จะถ่ายทำ ซึ่งพี่ปั๊บ ภิโรย สมิตสุด ได้ให้กล้อง Alexa Amira ในวันถ่าย ซึ่งด้วยความที่เป็นกล้องใหญ่ระดับไฮเอนด์ ทำให้ต้องมีผู้ช่วยกล้องมาเพื่อดูแลกล้องด้วย ซึ่งทำให้การทำงานของข้าพเจ้าต้องมีการปรับตัวและแม่นยำมากขึ้น ด้วยความที่กล้องไม่ได้สามารถเคลื่อนย้ายได้ตามสะดวก แต่ในการถ่ายรอบสุดท้าย ข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้กล้อง Sony Nex Fs700r แทนเนื่องจากต้องการความคล่องตัวและเพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณ ซึ่งค่อนข้างมีปัญหาในขั้นตอนการ โปสปรับสีในภายหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าเลือกใช้เลนส์ Zeiss Super speed ที่ตอป โทพียในเรื่อง T- stop ที่กว้าง เพื่อเพิ่มการรับแสงของกล้องให้มากขึ้น เพราะในชั้นกลางคืน ข้าพเจ้าต้องการใช้ไฟให้น้อยโดยอ้างอิงกับแหล่งแสงที่มีอยู่ให้ได้มากที่สุด

ในการเลือกใช้ไฟถ่ายภาพยนตร์ ข้าพเจ้าวางแผนผังไฟไว้ตามที่แสงไฟในธรรมชาติที่มองเห็น และเพิ่มความสว่างเพื่อให้เห็นรายละเอียดของภาพ และลดปริมาณ noise ที่เกิดขึ้น เพื่อความรวดเร็วและความเข้าใจของทีมงาน ข้าพเจ้าจึงได้ตัดต่อภาพที่ Block Shot มาเพื่อให้คนจัดแสงสามารถเข้าใจแสงที่ข้าพเจ้าต้องการได้

ภาพที่ 24 ภาพเปรียบเทียบแสงที่ตัดต่อ กับภาพในภาพยนตร์

ภาพที่ 25 ภาพเปรียบเทียบแสงที่ตัดต่อ กับภาพในภาพยนตร์

ในส่วนการจัดแสงที่ทำหายข้าพเจ้าที่สุด คือฉากในห้องนอนตอนกลางคืน เพราะข้าพเจ้าต้องการให้แหล่งแสงเดียวจากในชั้นคือ แสงจันทร์จากข้างนอกหน้าต่าง ซึ่งไม่มีระเบียบ และไม่สามารถถ่ายตอนกลางวันและปรับเป็น Day for night ได้เนื่องจากตารางตอนกลางวันที่ไม่มีที่ว่างให้ถ่ายเพิ่ม เนื่องจากข้าพเจ้าต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายผู้ช่วยกล้องที่จะเพิ่มมาหากจะต้องถ่ายเพิ่มอีกวัน จากการศึกษาเพิ่มเติม ข้าพเจ้าจึงใช้ไฟ 750 w Source Four ซึ่งมีลักษณะเป็นไฟแบบละครเวที ที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถปรับโฟกัสได้ และสามารถบีบลำแสงได้แคบ มาใช้ตั้งจากชั้นล่าง และยิงขึ้นมาสะท้อนกับแผ่นสะท้อนแสงที่ยึดไว้กับขอบหน้าต่าง ให้ส่องเข้ามาในห้องได้

ภาพที่ 26 ภาพจากภาพยนตร์ฉากห้องนอนตอนกลางคืนที่ใช้ไฟ Source four

หลังจากศึกษารายละเอียดของแต่ละอุปกรณ์ ข้าพเจ้าจึงได้เขียนรายการเพื่อยื่นขอความอนุเคราะห์แก่บริษัท วิเอสเซอร์วิส

No.	Equipment
1	CAMERA ARRI AMIRA
2	Zeiss Super Speeds
3	Monitor Tv logic5.6"
4	Lighting 2K Lens Tungsten *2
5	Par can 1K
6	300w Tungsten
7	650W Tungsten
8	800w Tungsten
9	750W Source Four
10	Diva Lite 2'x4
11	Dimmer 2K *3
12	Gobo
13	Diffusion
14	CTO
15	CTB
16	3'x3' Mirror
17	C-stand *2
18	Lowboy *3
19	Junior Stand *6
20	สายไฟ16 ปลั๊กโจร แคลมปิดคาน

ภาพที่ 27 ภาพรายการอุปกรณ์ที่ขอความอนุเคราะห์จกบริษัทวิเอสเซอร์วิส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

ในการถ่ายทำภาพยนตร์เริ่มถ่ายทำ วันที่ 26 มีนาคม 2560 ซึ่งเป็นการถ่ายทั้งหมด 3 ซีน เพื่อที่ข้าพเจ้าจะได้ลองวิธีการทำงาน และผลลัพธ์ที่ได้จากการออกกองครั้งแรกมาวิเคราะห์และแก้ปัญหา และได้ถ่ายต่ออีก 2 วัน ในวันที่ 1-2 เมษายน และนำมาตัดต่อเพื่อดูผลลัพธ์อีกรอบ และถ่ายอีกครั้ง ในวันที่ 21 พฤษภาคม ซึ่งนอกจากนี้ยังมีหลายๆครั้งที่ข้าพเจ้ากลับบ้านไปถ่ายเพิ่มเติม เพื่อเก็บข้อมูลและหาวัตถุดิบมาใช้เล่าเรื่องในภาพยนตร์

การถ่ายทำที่บ้านข้าพเจ้า วันที่ 26 มีนาคม 2560

การออกกองถ่ายทำครั้งแรกนี้ เป็นการถ่ายซีนรถตู้ในตอนเย็นและถ่ายซีนกลางคืนที่บ้านอีก 2 ซีน เพื่อเป็นการทดลองความพร้อมในการเตรียมตัวของข้าพเจ้า และการทำงานของทีมงานว่ามีติดขัดปัญหาอะไรบ้างก่อนที่จะมีการออกกองส่วนใหญ่ในครั้งต่อไป

การถ่ายทำฉากบนรถตู้

ในการถ่ายทำบนรถตู้ เป็นการถ่ายทำทั้งหมดสองฉาก คือฉากที่ลูกชายนั่งรถเพื่อกลับบ้านในตอนเย็น และฉากที่ลูกชายนั่งรถตู้กลับมาหอนในตอนเย็นที่มีฝนตก อุปสรรคสำคัญบนรถตู้คือความคับแคบของการถ่ายทำ โดยเฉพาะกับการใช้กล้องที่มีขนาดใหญ่ทำให้เคลื่อนตัวค่อนข้างลำบาก แต่ด้วยความช่วยเหลือของทีมงาน ทำให้การถ่ายทำสามารถลุล่วงไปได้ไม่มีปัญหา ในฉากที่ลูกนั่งรถกลับบ้านตามบทภาพยนตร์จะต้องมีบรรยากาศของฝนตก ซึ่งจากการทดลองใช้ฟ็อกก็มิตน้ำให้เปียกบนหน้าต่างแล้วเคลื่อนรถทำให้เกิดเป็นหยดน้ำที่มีลักษณะเหมือนบรรยากาศของฝนที่พั่งหยุดตก ทำให้ข้าพเจ้านำวิธีนี้มาใช้ในการถ่ายทำ ซึ่งในการใช้จริงรถตู้ได้วิ่งด้วยความเร็วสูงกว่าตอนที่ทดสอบทำให้น้ำอาจหายไปมาก แต่ก็พอได้ผลลัพธ์อย่างที่ต้องการ

การถ่ายทำฉากหน้าต่างเย็น

ฉากนี้เป็นฉากที่ข้าพเจ้าเลือกมาถ่ายในวันแรกเพราะไม่ต้องการการปรับเปลี่ยนสถานที่ใด ๆ และค่อนข้างไม่ยุ่งยากต่อการถ่ายทำ ซึ่งข้าพเจ้าตั้งใจให้แหล่งแสงหลักของฉากนี้คือตู้เย็นเพียงอย่างเดียวและเพียงเพิ่มไฟด้านหลังเบา ๆ เพื่อให้ภาพพอมิรายละเอียดในส่วนมืด

การถ่ายทำฉากหน้าบ้าน

ฉากนี้แรกที่วางแผนไว้ข้าพเจ้าต้องการที่จะจัดไฟเพื่อจำลองไฟข้างทางให้ส่องลงมายังหน้าบ้านมากขึ้น แต่ด้วยฝนที่ตกลงมาเป็นอุปสรรคต่อการจัดไฟ ทำให้ข้าพเจ้าตัดสินใจที่จะถ่ายตามแสงธรรมชาติ โดยปรับแก้โดยการนำเทปมากรองแสงไฟนีออนหน้าบ้านให้เบาลง และเปิดหน้าเลนส์ให้สว่างขึ้นเพื่อให้รายละเอียดของภาพอยู่ครบ ซึ่งก็ได้ผลลัพธ์ที่ใช้งานได้

การถ่ายทำฉากหลังบ้าน

ฉากนี้เป็นฉากที่ข้าพเจ้ากังวลที่สุดในการถ่ายคิวแรก เนื่องจากเป็นฉากแรกที่มีบทพูดของตัวละครแม่และลูก แต่ด้วยการซักซ้อมของนักแสดงทั้งคู่ และความเข้าใจในตัวบทที่สามารถทำให้ฉากนี้ถ่ายทำออกมาได้อย่างไม่ยากเย็นและใช้เวลาไม่นาน

การถ่ายทำที่บ้านข้าพเจ้า วันที่ 1-2 เมษายน 2560

หลังจากเว้นช่วงไว้สัปดาห์จึงมีการถ่ายทำขึ้นในรอบที่สอง ซึ่งครั้งนี้เป็นการถ่ายทำส่วนใหญ่ของเรื่อง ทำให้ข้าพเจ้าต้องกลับบ้านเพื่อมาเตรียมตัวทั้งการจัดสถานที่ การวางมุมกล้อง และซักซ้อมกับแม่ที่เป็นนักแสดงมากกว่าครั้งก่อน ส่วนทีมงานก็มีมากขึ้น เนื่องจากต้องมีการจัดแสงมากในตอนกลางคืน และต้องทำงานแข่งกับเวลาเพราะมีเรื่องค่าใช้จ่ายของผู้ช่วยกล้อง และความเหนื่อยล้าของทีมงานที่ต้องถ่ายทำกันสองวันติด ข้าพเจ้าจึงพยายามเตรียมความพร้อมเพื่อให้ในวันแรกสามารถถ่ายทำได้เสร็จให้เร็วที่สุดเพื่อให้มีเวลาพักผ่อนและตื่นเช้ามาถ่ายทำต่อได้ ซึ่งในการถ่ายทำมีความล่าช้าเล็กน้อยทำให้เลิกหลังเวลาที่วางไว้ ข้าพเจ้าจึงแก้ปัญหาด้วยการตัดฉากที่ต้องถ่ายในเช้าวันต่อมาถ่ายตอนบ่ายแทน ซึ่งด้วยความช่วยเหลือของทีมงาน ทำให้สามารถถ่ายทำเสร็จสิ้นตามแผนที่วางไว้อย่างราบรื่น

การถ่ายทำฉากโต๊ะกินข้าวตอนกลางคืน

ฉากนี้เป็นฉากที่ข้าพเจ้าค่อนข้างกังวล เพราะเป็นฉากที่มีบทพูดเยอะ โดยเฉพาะตัวละครแม่ที่ต้องจำบทค่อนข้างยาว ข้าพเจ้าจึงมอบหมายให้ผู้กำกับการแสดงช่วยพานักแสดงไปซักซ้อมบทใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหว่างทีมงานที่เหลือจัดแสง และสถานที่สำหรับเตรียมถ่าย ซึ่งสามารถช่วยลดเวลาการเตรียมตัวถ่ายทำให้สั้นลง และมีเวลาในการถ่ายทำมากขึ้น ซึ่งในการถ่ายทำค่อนข้างมีอุปสรรค คือเสียงรถที่วิ่งอยู่หน้าบ้าน และสมาธิของนักแสดง ที่ทำให้บางครั้งลืมนบทและเกิดอาการเกร็ง ทำให้ต้องมีการพักกองหลายครั้ง แต่สุดท้ายก็สามารถถ่ายทำออกมาได้เป็นที่พอใจ

การถ่ายทำจากลูกเข้ามาในบ้าน

ฉากนี้มีอุปสรรคคือการถ่ายภาพกว้างที่ต้องใช้เวลานานในการตั้งไฟให้เหมาะสมและไม่เข้ามารบกวนในเฟรมภาพ และอีกอุปสรรคหนึ่งคือการกำกับแมว ให้อยู่นิ่งและวิ่งออกไปเมื่อลูกชายเข้ามา ซึ่งต้องใช้เวลาและความอดทนมากในการถ่าย ซึ่งถึงแม้จะใช้เวลามากกว่าแผนที่วางไว้ แต่ก็ผ่านลุล่วงมาได้ด้วยดี

การถ่ายทำจากห้องนอน

สิ่งที่ยากและใช้เวลานานที่สุดสำหรับฉากนี้คือการจัดแสง—เนื่องจากที่ข้าพเจ้าต้องการให้แหล่งแสงหลักของฉากนี้มาจากแสงจันทร์นอกหน้าต่าง ทำให้ต้องใช้เทคนิคการจัดแสง และความแม่นยำเข้าช่วย ซึ่งจากการที่ข้าพเจ้าได้วางแผนไว้ล่วงหน้าจึงได้ให้ทีมจัดแสงลงไปจัดไฟที่จะยิงขึ้นมายังหน้าต่างล่วงหน้า โดยใช้ไฟ Source Four 750W ต่อกันมาจากชั้นล่างและสะท้อนเข้ากับแผ่นสะท้อนแสงที่ยึดติดไว้กับหน้าต่าง และปรับอุณหภูมิสีกล้องไปที่ 3200K เพื่อให้แสงจากไฟทั้งสแตนด์ส่องเข้ามาเปลี่ยนเป็นแสงขาว ซึ่งผลลัพธ์ออกมาเป็นที่น่าพอใจตามที่วางแผนไว้ และด้วยความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ของทีมงาน ทั้งทีมไฟและทีมอาร์ต ทำให้สามารถถ่ายทำเสร็จในเวลาที่ไม่ล่วงเลยมากจนเกินไป

การถ่ายทำจากช่อมกลอนประตู

ด้วยความที่คืนวันแรกถ่ายทำกินเวลาทำให้ทีมงานค่อนข้างเหนื่อยล้าจากการพักผ่อนน้อย ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจเลื่อนฉากที่จะถ่ายตอนเช้าสุดออกไปไว้ตอนบ่าย และถ่ายฉากช่อมกลอนประตูเป็นฉากแรกของวัน ซึ่งเมื่อมาถึงสถานที่ พบว่าแสงอาทิตย์กำลังส่องเข้ามาพอดี ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจเริ่มถ่ายเลยกับทีมงานบางส่วน และให้ทีมงานที่เหลือพักรับประทานอาหารเข้าก่อน ซึ่งฉากนี้มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปสรรคก็คือนักแสดงไม่สามารถใช้เครื่องมือสว่างได้คล่องเท่าไร ทำให้ข้าพเจ้าต้องแก้ปัญหา โดยการถ่ายภาพใกล้หลายมุมเพื่อมาใช้แก้ปัญหาในการตัดต่อ

การถ่ายทำจากโต๊ะกินข้าวตอนกลางวัน

ฉากนี้เป็นอีกฉากที่ข้าพเจ้ากังวลเรื่องการตอบท และการจับทของนักแสดง เพราะต้องมีการพูดคุยที่ค่อนข้างยาวนาน โต๊ะกินข้าว ซึ่งพบว่าแม่ของข้าพเจ้าไม่สามารถพูดบางประโยคให้เป็นธรรมชาติและต่อเนื่องได้ ทำให้ต้องมีการแก้ไขประโยคใหม่ให้เข้าปากมากขึ้น แต่ด้วยความกดดันตัวเองของแม่ข้าพเจ้า ทำให้การเล่นไม่เป็นไปตามธรรมชาติ ทำให้ข้าพเจ้าต้องแก้ปัญหาโดยการถ่ายรีบริแอคชั่นของลูก เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาตอนตัดต่อ

การถ่ายทำจากตึ้นนอน

ฉากนี้แบ่งเป็นสองฉากในภาพยนตร์ ได้แก่ฉากที่แม่ตื่นมาและเดินออกไปนอกห้อง กับฉากที่ลูกตื่นมาด้วยแสงที่ส่องเข้ามากระทบตา ซึ่งในส่วนฉากที่แม่ตื่นมาไม่มีปัญหาอะไร แต่ทางด้านฉากที่ลูกตื่นมาด้วยแสงที่แยงตา สภาพแสงในวันนั้นไม่สามารถส่องลงมาถึงลูกได้ ทำให้ต้องแก้ปัญหาโดยใช้แผ่น โฟมสะท้อนแสงเข้ามา และขยับไหว ๆ เพื่อให้ได้แสงที่มีลักษณะวูบไหวเหมือนส่องผ่านเข้ามาจากม่าน

การถ่ายทำจากร้านตอนเช้า

ส่วนที่ยากที่สุดของฉากนี้ คือการกำกับแสงให้ตรงจังหวะพอดีกับที่ต้องการ โดยได้ใช้ไฟ PAR ต่อกับดิมเมอร์ แทนแสงอาทิตย์ที่ส่องลอดเข้ามาในร้าน และใช้กิ่งไม้มาวางหน้าไฟเพื่อให้มีความเคลื่อนไหวของแสงที่ส่องเข้ามา โดยการกำกับจังหวะแสงที่สว่างขึ้น ข้าพเจ้าใช้การ โทรเพื่อบอกเพื่อนที่คอยควบคุมความสว่างแสง ให้ตรงจังหวะพอดีกับนักแสดง ซึ่งต้องใช้ความพยายามหลายครั้ง จนได้จังหวะและการแสดงตามที่ต้องการ จนได้ผลที่น่าพอใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำฉากเก้าอี้คอม

ฉากนี้มีการใช้การเคลื่อนกล้องด้วยคอลลี ทำให้ใช้เวลานานในการต่ออุปกรณ์ และการซักซ้อมจังหวะให้ถูกต้อง แต่ด้วยความเข้าใจของทีมงานและนักแสดงต่อภาพที่ข้าพเจ้าต้องการ ทำให้ทุกคนช่วยกันทำให้ถ่ายทำออกมาในเวลาไม่มาก

การถ่ายทำฉากฝนตก

ในฉากนี้จะต้องมีฝนตกลงมานอกหน้าต่าง ซึ่งในวันก่อนถ่าย ข้าพเจ้าได้มาเตรียมการทดลองทำฝนเทียมด้วยความช่วยเหลือจากพ่อของข้าพเจ้า โดยการฉีดน้ำจากสายยางบนชั้นสาม กระจายเป็นฝอยลงมานอกหน้าต่างชั้นสองซึ่งเป็นส่วนที่ใช้ถ่ายทำ จึงนำวิธีที่ทดลองมาใช้ในการถ่ายทำจริง ประกอบกับฟ้าครึ้มในเย็นวันนั้น ซึ่งทำให้สามารถจำลองฝนออกมาได้ผลลัพธ์ที่น่าพอใจ

การถ่ายทำฉากห้องนอนลูก

ฉากห้องนอนลูกเป็นฉากต้นๆของเรื่องทีหลังจากลูกกลับบ้านมาและเปิดประตูเข้ามาเพื่อเก็บของของตนเองก็ได้พบว่าห้องของตัวเองได้กลายเป็นห้องเก็บของไปแล้ว สำหรับการถ่ายทำฉากนี้ ต้องจัดเตรียมสถานที่เพื่อให้สภาพห้องดูมีลักษณะดูน่ามองมาเก็บไว้ให้มากขึ้นกว่าความเป็นจริง เพื่อให้ภาษาภาพสื่อออกมาถึงผู้ชมได้ง่ายขึ้น ซึ่งด้วยความช่วยเหลือจากทีมงาน ทำให้ได้สภาพห้องที่ออกมาตอบใจเท่ากับที่ต้องการ ส่วนด้านการจัดแสง ข้าพเจ้าวางแผนให้ใช้ไฟสีส้มส่องมาจากข้างนอกหน้าต่างเพื่อจำลองไฟข้างทาง เพื่อให้ก่อนจะเปิดไฟห้องสามารถเห็นรายละเอียดว่าเป็นห้องและให้เห็นลักษณะของลูกทรงตรงหน้าต่างชัดเจนขึ้น

การถ่ายทำฉากหาของ

ฉากนี้เป็นฉากที่ใช้เวลาไม่นานเพราะสถานที่ที่ใช้ถ่ายดั้งเดิมมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับที่ต้องการอยู่แล้ว ทำให้สามารถถ่ายทำออกมาโดยใช้เวลาไม่มาก

การถ่ายทำฉากทิ้งขยะตรงระเบียง

ในการถ่ายทำฉากนี้ สิ่งที่ยากที่สุดอย่างเช่นเคยคือการจัดแสง เพราะพื้นที่ระเบียงที่ไม่กว้างที่จะตั้งไฟเพื่อให้พ้นจากเฟรมภาพ ทำให้ต้องใช้เวลาในการจัดการกับการตั้งไฟอยู่พักใหญ่

การถ่ายทำ วันที่ 21 พฤษภาคม

การออกกองครั้งที่ 3 เป็นการถ่ายด้วยทีมงานเล็กๆ เพื่อความคล่องตัว และลดค่าใช้จ่าย โดยครั้งนี้ข้าพเจ้าเลือกใช้กล้อง NEX FS700R ของโรงถ่ายภาพยนตร์ ซึ่งคุณภาพค่อนข้างต่ำกว่า แต่ฉากที่ถ่ายเพิ่มซึ่งคือฉากหอพักในสำหรับความคิดของข้าพเจ้า สามารถแยกออกมาจากส่วนของเรื่องที่เกิดขึ้นในบ้านได้ เพราะฉากหอพักเปรียบเสมือนเป็นพื้นที่ส่วนตัวในตอนเปิดเรื่อง และพื้นที่ทางความคิดของลูกในตอนท้ายเรื่อง

การถ่ายทำฉากหอพักลูก

ในการถ่ายทำฉากนี้ ข้าพเจ้าเลือกที่จะถ่ายในหอพักของตัวเอง เพราะมีความผูกพันโดยตรงกับตัวข้าพเจ้า รวมทั้งสิ่งของใช้ต่างๆ ในห้องของข้าพเจ้าก็ล้วนช่วยเพิ่มเติมรายละเอียดของตัวละครลูกในภาพยนตร์มากขึ้น โดยไม่ต้องเซตอัปใด ๆ เพราะข้าพเจ้าต้องการความสมจริงในฉากนี้ให้ได้มากที่สุด เพราะในตอนท้ายของเรื่อง ฉากนี้จะเป็นตัวขึ้นระหว่างโลกในภาพยนตร์ และโลกในสารคดี

ข้าพเจ้าเลือกที่จะถ่ายด้วยแสงธรรมชาติ แต่ก็ต้องการให้มีแสงที่ตกกระทบเข้ามาในห้องซึ่งห้องข้าพเจ้า ระเบียงหันออกไปทางทิศเหนือ ทำให้แสงลอดเข้ามาไม่มาก ข้าพเจ้าจึงใช้กระจกขนาด 4X4 นิ้ว ในการสะท้อนแสงอาทิตย์ให้ตกกระทบเข้ามาในห้อง และยังคงความเป็นธรรมชาติของแสงอาทิตย์

การถ่ายทำฉากคุยโทรศัพท์ในห้องครัว

ฉากที่ลูกคุยโทรศัพท์ในห้องครัว เป็นฉากที่ข้าพเจ้าเพิ่มขึ้นมาภายหลังการถ่ายส่วนใหญ่

เสร็จสิ้น เพื่อให้คนดูสามารถเข้าใจถึงความคิดที่อยู่ข้างในของตัวละคร ผ่านการพูดคุยของคนรุ่น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราวคราวเดียวกันได้ และรวมถึงเป็นความรู้สึกเล็กๆ ของข้าพเจ้าที่อยากจะสื่อออกมา โดยในฉากนี้ ข้าพเจ้าต้องการให้มีความสมจริงของแสงมากกว่าฉากอื่นในบ้าน ข้าพเจ้าจึงใช้ไฟ คีโนหลอดเดี่ยว แทนที่ ไฟฟลูออเรสเซนต์ในบ้าน ที่ทำให้ผิวของตัวละครเหลือง และใช้กระดาษไขคัดแสงให้ตกลงที่ตัวละครอย่างเดียว

ปัญหาของฉากนี้ คือการให้นักแสดงพูดในสิ่งที่ข้าพเจ้าเขียนออกมาเป็นบทได้อย่างเป็นธรรมชาติ เพราะคำพูดที่ข้าพเจ้าเขียน ก่อนข้างมีความประดิษฐ์ แต่ก็ เป็นความรู้สึกจริงๆ ที่ข้าพเจ้าอยากจะถ่ายทอด ทำให้ต้องมีการแก้ไข ไปมาอยู่หลายครั้ง แต่นักแสดงก็ยังให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี จนได้ผลลัพธ์ที่น่าพอใจในที่สุด

ขั้นตอนหลังการถ่ายภาพยนตร์ (Post-Production)

ขั้นตอนหลังถ่ายทำภาพยนตร์สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ค่อนข้างสำคัญมาก เพราะเป็นขั้นตอนที่ข้าพเจ้านำเอาวัตถุดิบที่ได้จากการถ่ายทำ ทั้งจากการถ่ายทำตามบทภาพยนตร์ที่ได้ออกไว้ ในส่วนแรก และในส่วนสารคดีที่ข้าพเจ้าไปถ่ายเก็บสำรวจขั้นตอนของการถ่ายทำหนังเรื่องนี้ ซึ่งสุดท้ายข้าพเจ้าก็ใช้ขั้นตอนการตัดต่อในการร้อยเรียงเรื่องราวสองส่วนนี้เข้าด้วยกัน จึงเป็นขั้นตอนงานที่ใช้เวลานานกว่าการตัดต่อที่มีการวางโครงสร้างของเรื่องสำเร็จตายตัวอยู่แล้ว และในขั้นตอนนี้ ข้าพเจ้าก็ได้กลับบ้านไปถ่ายเพิ่มเติมบางอย่าง เพื่อให้ครอบคลุมการเล่าเรื่องที่ข้าพเจ้าต้องการอย่างครบถ้วน

โดยขั้นตอนในการตัดต่อสามารถจำแนกเป็นขั้นๆ ได้ดังนี้

1. ถ่ายทำในส่วนเนื้อเรื่องหลักจนสมบูรณ์(ถ่ายทำสารคดีควบคู่กับกระบวนการถ่าย
2. ตัดต่อวางโครงสร้างของเนื้อเรื่องหลักทั้งหมดคร่าวๆ (Rough cut)
3. ถ่ายฉากตัดต่อหนังในหอพักที่ต้องใช้ภาพฝนตกในหนังที่ตัดต่อแล้วบวกถ่ายเพิ่มซีนคุยโทรศัพท์เพื่อเพิ่มการเล่าเรื่อง
4. ตัดต่อภาพรวมทั้งหมดของหนังโดยใส่สารคดีเข้ามาในบทสรุป (Draft2)
5. อัปเดตเสียง พ้อโทรศัพท์ และถ่าย insert shot เพิ่มเติม
6. ตัดต่ออย่างละเอียด โดยใส่เนื้อเรื่องที่สมบูรณ์แก้ไขเสียงและใส่เพลงประกอบภาพยนตร์

(Fine-cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. เกียรติภาพ และนำมาใส่ในหนัง (Final)

การเตรียมไฟล์ก่อนตัดต่อ

ข้าพเจ้าตัดต่อด้วยโปรแกรม Premiere Pro โดยข้าพเจ้าใช้โปรแกรม Davinci Resolve ในการคอนเวทไฟล์ Prores HQ 2.5K จากกล้อง Alexa Amira ไปเป็นไฟล์ H.264 เพื่อบีบอัดไฟล์ให้เล็กลงเพื่อความสะดวกในการตัดต่อ และใส่ LUTs(Lookup table) เพื่อแปลงสีจาก Clog เป็น REC709 เพื่อให้ไฟล์ที่ใช้ในการตัดต่อ แสดงสีจริงที่ถ่ายไว้

ภาพที่ 28 ภาพเปรียบเทียบระหว่างไฟล์สี Clog กับ สีที่ใส่ LUTs เป็น Rec709

ปัญหาที่พบในการคอนเวทไฟล์ เกิดจากการที่ข้าพเจ้า ลดขนาดResolution ของไฟล์วีดีโอ จาก 2.5K เป็น 1080p ทำให้ในการโยนไฟล์ xml กลับมาที่ โปรแกรม Davinci มีความยุ่งยากในการแก้ ขนาดของวีดีโอ ซึ่งกลายเป็นว่าขนาด100% ของไฟล์วีดีโอ กลายเป็นขนาด 1920x1080 แทนที่จะเป็น 2048x1152

การตัดต่อ และลำดับเรื่อง

ข้าพเจ้าตัดต่อด้วยโปรแกรม Adobe Premiere pro cc โดยดึงไฟล์ที่คอนเวทเป็น rec.709มาใช้ในการตัดต่อ ขั้นตอนที่ยุ่งยากที่สุดในการตัดต่อคือการซิงค์เสียงที่อัดจากZoom H6 กับภาพที่ได้จากกล้อง เนื่องจากไฟล์วีดีโอที่ข้าพเจ้าถ่ายมาไม่ได้อัดเสียงในตัว ทำให้มีความยุ่งยากในการหาไฟล์เสียงที่ตรงกัน และซิงค์เสียงให้ตรง ซึ่งยังดีที่ในการถ่ายทำได้ดีสเลทในทุก ๆ คัท ทำให้การซิงค์เสียงยังสามารถทำได้โดยไม่ยากเย็นนัก แต่จากการที่ไม่ได้จัดรีพอร์ทใด ๆ ทำให้ในการ

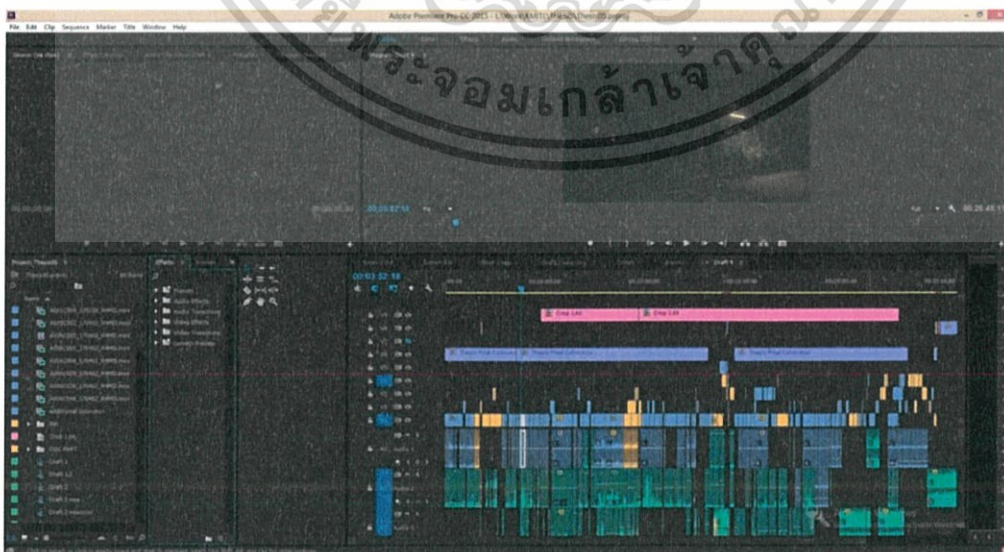
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลือกฟูตเทจ โดยเฉพาะซีนที่มีการคุยกันทำได้ยาก เนื่องจากไฟล์วิดีโอมีแต่ภาพ ทำให้ข้าพเจ้าต้องเลือกจากการฟังเสียงที่บันทึกได้จากเครื่องบันทึกเสียง Zoom H6 และค่อยนำมาซิงค์กับวิดีโอ

ภาพที่ 29 ภาพจากฟูตเทจวิดีโอที่มีการถ่ายสเลทไว้ก่อนการแสดง

ส่วนมากแล้วในการตัดต่อในภาพยนตร์เรื่องนี้ของข้าพเจ้าค่อนข้างจะมีบีทที่ซ้ำ เพื่อให้คนดูได้เข้าไปสำรวจพื้นที่ในบ้านแต่ละแห่งตามที่ตัวละครถูกได้ไปเผชิญ โดยส่วนใหญ่เป็นการตัดต่อที่เชื่อมด้วยแอกชั่นและทิ้งพื้นที่ว่างในแต่ละฉากเพื่อให้สถานที่สื่อสารอะไรออกมาสู่คนดู โดยจะไม่ใช้เทคนิค jump cut เพื่อความกระชับของการเล่าเรื่อง แต่มีการใช้เทคนิคเมทซ์คัท ในบางซีนได้แก่ซีนที่แสงส่องลงมายังตัวแม่ และทรานซิชั่นไปยังแสงที่ส่องมากระทบลูกทำให้ลูกตื่นขึ้น และซีนที่ลูกนั่งอยู่บนเก้าอี้ก่อนที่จะตัดไปยังซีนที่แม่นั่งเก้าอี้และมีเสียงลูกสัมภาษณ์

ภาพที่ 30 ภาพโปรแกรม Adobe premiere pro ccที่ใช้ในการตัดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคภาพพิเศษ

ข้าพเจ้าใช้เทคนิคภาพพิเศษกับซีนความฝัน เพื่อให้เกิดความทับซ้อนทางความคิดที่ดูสร้างขึ้นมาเพื่อจำลองความฝันของแม่ที่ลูกจินตนาการขึ้นมา โดยใช้โปรแกรม Adobe After effect ซึ่งใช้เทคนิคการ Key สีออกเพื่อนำพื้นที่ว่างมาซ้อนทับภาพ การซ้อนทับภาพด้วยเทคนิค Linear Dodge

ภาพที่ 31 เทคนิคภาพพิเศษในซีนความฝันที่ใช้โปรแกรม After effect

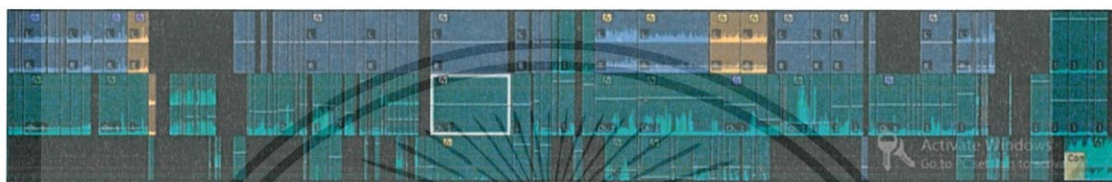
เสียงในภาพยนตร์

ศาสตร์ในการทำเสียงเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ถนัดและเป็นกังวลมาก ซึ่งในการผลิตภาพยนตร์ครั้งนี้ข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะทำด้วยตัวเอง ซึ่งปัญหาที่พบหลักๆ คือเสียงรบกวนที่ผ่านเข้ามาในการถ่ายทำ โดยเฉพาะเสียงรถวิ่งและเสียงผู้เฒ่าที่มีมาอยู่ตลอด ทำให้คุณภาพของเสียงลดลง ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้ใช้การอัดเสียงบรรยากาศใหม่ในหลายๆ ซีน และทำเสียงโฟลต์ด้วยตนเองบางซีน เนื่องจากเสียงที่อัดมามีคุณภาพต่ำเกินไป แต่ด้วยความที่ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้โปรแกรมที่ใช้ในการทำงานด้านเสียง โดยเฉพาะประกอบกับความไม่ชำนาญ ทำให้คุณภาพที่ได้ยังไม่ดีเท่าที่ควรนัก

ในขั้นตอนแรกข้าพเจ้าปรับระดับเสียงของแต่ละฉากให้เท่าๆ กันก่อน โดยให้เสียงพูดมีระดับความดังอยู่ที่ประมาณ -12 DB และปรับให้เสียงบรรยากาศเท่าๆ กันในแต่ละฉาก ต่อมาจึงเป็นการแก้ปัญหาเสียงรบกวนโดยการตัดแต่งเสียง นำช่วงที่ไม่มีเสียงรบกวนมาใช้ และใช้ effect EQ และ Noise Reduction ในการลบเสียงรบกวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนสุดท้ายในการทำเสียงคือการใส่ดนตรีประกอบ ซึ่งในภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้ดนตรีประกอบเพียงสองช่วง ช่วงแรกคือช่วงความฝัน ข้าพเจ้านำเพลง The Plateaux of Mirror มา Reverse เพื่อให้ได้เสียงที่มีความผิดปกติและพิสวง ส่วนช่วงที่สองคือช่วงท้ายเรื่อง ข้าพเจ้าใช้เพลง Happiness is.. – Moderndog ในการประกอบซึ่งข้าพเจ้าตั้งใจอยู่แต่ต้นแล้วว่าใช้เพลงนี้ในฉากจบ เนื่องจากความหมายและความรู้สึกของเพลงที่ข้าพเจ้ารู้สึกได้ นั้นสอดคล้องกับภาพยนตร์เรื่องนี้

ภาพที่ 32 ภาพโปรแกรม Adobe premiere pro ccที่ใช้ในการตัดต่อ

การเกลี่ยสีภาพยนตร์

การเกลี่ยสีในภาพยนตร์เรื่องนี้ มีทั้งในส่วนที่จำเป็นอย่างมาก และไม่จำเป็น ในส่วนที่จำเป็นอย่างมากคือส่วนที่ถ่ายทำเป็นภาพยนตร์เล่าเรื่อง เนื่องจากข้าพเจ้าใช้กล้องชนิด ที่มีลักษณะของภาพและคุณภาพที่ไม่เหมือนกัน และนอกจากนี้ยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการช่วยเพิ่มอารมณ์ความรู้สึกในแต่ละฉาก รวมทั้งแก้ไขให้แต่ละช็อตมีความต่อเนื่องราบรื่น

ข้าพเจ้าใช้โปรแกรม Davinci Resolve ในการแก้สี ซึ่งขั้นตอนการทำงาน คือExport ไฟล์ xml จากโปรแกรมพรีเมียโปร และimport เข้ามาในโปรแกรม Davinci Resolve โดยลิงก์พู่ตก กับไฟล์ดั้งเดิมที่ยังไม่ผ่านการแปลงเพื่อลดคุณภาพ หลังการปรับแต่งสีข้าพเจ้าได้ export วิดีโอออกมาทั้งใหม่ไลน์ เป็นไฟล์ mov uncompress ซึ่งมีขนาดใหญ่ และใช้เวลาในการexport นาน แต่เพื่อให้ได้ไฟล์ที่คุณภาพไม่ลดลง และนำกลับเข้าไปวางใหม่ไลน์ในโปรแกรม adobe premiere pro

ปัญหาที่ยากที่สุดในการเกลี่ยสีของภาพยนตร์เรื่องนี้คือการปรับสีให้ไฟล์จากทั้ง3กล้องมีความใกล้เคียงกันที่สุด โดยเฉพาะในฉากเดียวกันที่มีการถ่ายเพิ่มด้วยกล้อง Black magic ซึ่งค่อนข้างเป็นการแก้สีที่ค่อนข้างละเอียด และใช้เวลานาน ซึ่งถึงแม้ภาพจะให้ผลลัพธ์ที่ยังแตกต่างกัน ด้วยคุณภาพของกล้องที่แตกต่างกันมาก แต่การแก้สีก็ช่วยให้มีความต่อเนื่องกันได้ดีขึ้นมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 33 ภาพการทำสีในโปรแกรม Davinci Resolve

ภาพที่ 34 ภาพเปรียบเทียบก่อนและหลังการปรับสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะ

หลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมการในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้บรรลุจุดประสงค์ที่เคยได้ตั้งไว้ข้างต้น โดยเฉพาะจุดประสงค์ที่ข้าพเจ้าต้องการจะทำความเข้าใจในครอบครัวของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสพูดคุยและร่วมงานกับ แม่ และพ่อ ของข้าพเจ้ามากขึ้น ได้เห็นถึงความทุ่มเทที่จะช่วยให้งานของลูกทำออกมาได้ดีที่สุดเท่าที่ทั้งสองคนจะเข้าใจและสามารถที่จะสนับสนุนได้ ซึ่งสิ่งนี้ได้สร้างความทรงจำที่ดีแก่ข้าพเจ้า จากที่ตั้งเป้าหมายอยากจะทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้บันทึกความรู้สึกและความทรงจำบางอย่างเพื่อเปิดเผยออกมา แต่ภาพยนตร์เรื่องนี้กลับได้ทำให้ข้าพเจ้าได้มีความทรงจำดีๆกับครอบครัวของข้าพเจ้าทั้ง พ่อ แม่ และพี่สาว ที่ข้าพเจ้าอยากจะทำไว้ด้วยตัวของข้าพเจ้าเอง

ในแง่การทำงานและการผลิตภาพยนตร์ ข้าพเจ้าพบปัญหาอย่างมากในการจัดการเวลาของตัวเองเพื่อใช้ในการพัฒนาและเตรียมความพร้อม เนื่องจากข้าพเจ้าต้องไปช่วยเหลือเพื่อนในการเป็นผู้กำกับภาพให้กับหลาย ๆ คน ทำให้ต้องแบ่งเวลาเพื่อไปเตรียมตัว และถ่ายทำจนแทบไม่มีเวลาพัฒนาบทภาพยนตร์ของตัวเอง แต่ก็มีข้อดีที่ข้าพเจ้าได้ประสบการณ์มากมายจากกองถ่ายของเพื่อนๆ รวมทั้งความสนุกสนานที่ได้ร่วมงานกับหลาย ๆ คน ซึ่งต้องแลกมากับการที่ข้าพเจ้าไม่สามารถพัฒนาภาพยนตร์เรื่องนี้ไปได้ไกลอย่างที่คาดหวังไว้ซึ่งปัญหาและวิธีแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถจำแนกได้ดังนี้

ปัญหาโครงเรื่องบทภาพยนตร์ เนื่องจากข้าพเจ้าอ้างอิงกับประสบการณ์ส่วนตัวและภาวะความรู้สึกภายในสูงมาก ทำให้ข้าพเจ้ามีปัญหาในการนำเอาสิ่งต่างๆเหล่านี้มาโล่เรียงออกมาตามโครงสร้างของบทภาพยนตร์ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าสับสนในประเด็นของภาพยนตร์เรื่องนี้ รวมทั้งปมเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขัดแย้งที่ค่อนข้างบางเบาหากพิจารณาในบทภาพยนตร์ร่างแรก ๆ และเมื่อถ่ายทำออกมาในช่วง
 ระยะเวลาที่ได้ตัดต่อ ทำให้ข้าพเจ้าพบว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ถูกถ่ายทอดออกมาในลักษณะที่เรียบเฉย
 ไม่ได้ทำให้คนดูเกิดความรู้สึกที่ใกล้ชิดหรือเข้าใจในตัวละครและนำไปสู่ความรู้สึกร่วมและคล้อย
 ตามต่อภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งข้าพเจ้าได้แก้ปัญหาโดยการถ่ายทำฉากหนึ่งใหม่ โดยเพิ่มการคุย
 โทรศัพท์ของลูกกับหญิงสาว เพื่อให้คนดูได้เข้าใจถึงความรู้สึกของตัวละครลูกมากขึ้น ซึ่งสำหรับ
 ข้าพเจ้าพบว่าประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง เพราะคำพูดที่ถูกถ่ายทอดออกมา ได้เป็นการ
 ปลดปล่อยของข้าพเจ้าถึงความรู้สึกที่มีต่อครอบครัวของข้าพเจ้า ซึ่งถึงแม้จะเป็นครอบครัวที่ดู
 อบอุ่นไร้ซึ่งปัญหา ไม่เหมือนครอบครัวที่มีปัญหาอื่นๆ แต่ลึกๆ ในใจของข้าพเจ้ากลับสัมผัสถึง
 ความแปลกแยกและความรู้สึกอึดอัดบางอย่างที่ไม่สามารถระบายออกมาได้ นอกจากนี้ข้าพเจ้าได้
 เพิ่มบทสนทนาในโทรศัพท์ที่พ่อโทรมาหาลูกเพื่อให้กลับบ้าน เพื่อให้คนดูได้เข้าใจถึงเหตุผลของ
 การกลับบ้านในครั้งนี้นี้อีกมากขึ้น ซึ่งการแก้ปัญหาทั้งสองจุดขัดแย้งกับความตั้งใจแต่แรกของ
 ข้าพเจ้า ที่อยากจะใช้บทสนทนาให้น้อยที่สุด

ปัญหาในการถ่ายทำ เนื่องจากข้าพเจ้าทำหน้าที่ทั้งเป็นผู้กำกับและเป็นผู้กำกับภาพ ทำให้ใน
 เวลาออกกอง ข้าพเจ้าไม่สามารถจ่อ และควบคุมการถ่ายทำให้เป็นไปในทางที่ต้องการได้
 ทั้งหมด โดยเฉพาะในเรื่องการแสดง ที่ข้าพเจ้ามักจะตกหล่นรายละเอียดหลายๆอย่างที่ได้อัดเตรียม
 ตัวไว้แล้ว แต่เนื่องจากมีหลาย ๆ สิ่งที่ต้องควบคุมทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถลงรายละเอียดกับทุกสิ่ง
 ได้ ถึงแม้จะมีผู้ช่วยผู้กำกับที่ช่วยเหลือและแบ่งเบาข้าพเจ้าไปได้มากในการถ่ายทำแต่ทางที่ดีข้าพเจ้า
 ควรมีการเตรียมตัวกับทีมงานมากกว่านี้ เพื่อที่จะให้ทีมงาน โดยเฉพาะผู้ช่วยผู้กำกับ สามารถเข้าใจ
 ถึงรายละเอียดที่แท้จริงที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อออกมาในทุก ๆ ฉาก ทุก ๆ การกระทำ

ปัญหาในการถ่ายทำสารคดีที่นำมาใช้ในภาพยนตร์ ด้วยความที่ข้าพเจ้ายังคิดไม่จบ
 กระบวนการและยังพัฒนาบทไม่เสร็จจนถึงบทสรุป ทำให้บทสรุปของภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถ
 เป็นไปได้หลายทางมาก ๆ ทำให้ข้าพเจ้าใช้เวลาและพลังงานไปกับการถ่ายภาพสิ่งที่เกิดขึ้นในบ้าน
 ของข้าพเจ้าอย่างสะเปะสะปะ ซึ่งถึงแม้สุดท้ายข้าพเจ้าจะค้นหากบพบบทสรุปของเรื่องที่ข้าพเจ้าพึง
 พอใจ แต่หากข้าพเจ้าสามารถพัฒนาบทให้สมบูรณ์ก่อนหน้า ข้าพเจ้าจะสามารถลงรายละเอียดกับ

การถ่ายในวัตถุคิบบที่ข้าพเจ้าจะสามารถนำมาใช้กับภาพยนตร์เรื่องนี้ได้มากกว่านี้ โดยไม่ต้องใช้พลัง และเวลามากเท่านี้

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้ามีข้อเสนอแนะต่อผู้ที่ทำภาพยนตร์ หรือศิลปินนิพนธ์ ในแง่ผู้ที่ทำจากเค้าโครงเรื่องจริงว่า ควรให้เวลากับการพัฒนาและปรับปรองภาพยนตร์เรื่องที่คุณเองกำลังทำให้ สมบูรณ์และชัดเจนให้ได้มากที่สุด เพราะความชัดเจนจะเป็นตัวนำทางเราในทุก ๆ ขั้นตอนการถ่ายทำ ทุก ๆ อย่างที่ว่าจะออกมามีความหมายและส่งเสริมต่อสิ่งที่ผู้กำกับต้องการจะสื่อมากที่สุด ซึ่งจะ ช่วยประหยัดทั้งร่างกายและแรงใจของผู้ทำเป็นอย่างมาก ถึงแม้ความไม่แน่ชัดจะทำให้บางที่เรา ค้นพบสิ่งใหม่ๆ แต่ก็ควรแบ่งพื้นที่ให้กับความชัดเจนเป็นส่วนหลัก กล่าวคือผู้ทำสามารถงไวซึ่ง ความยืดหยุ่นในบางส่วนของภาพยนตร์ได้ แต่โครงสร้างควรแข็งแรงเพียงพอให้ทุก ๆ องค์ประกอบ ในภาพยนตร์ สื่อสารออกมาในทิศทางเดียวกันเพื่อให้ไม่ต้องเกิดความเสียหายในภายภาคหลัง ว่า ภาพยนตร์ของท่านสามารถเป็นอันเดียวกันและคมคายได้มากกว่านี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

Sense of cinema. Mirror[ออนไลน์], สืบค้น 19 พฤษภาคม 2557 ,เข้าถึงได้จาก

<http://sensesofcinema.com/2014/cteq/mirror/>

Raremeat Blog. The Mirror(1975)[ออนไลน์], สืบค้น 21 พฤษภาคม 2557 ,เข้าถึงได้จาก

<https://raremeatblog.wordpress.com/tag/%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8>

In Between Dreams [ออนไลน์], สืบค้น 2 มิถุนายน 2557 ,เข้าถึงได้จาก

<http://riverdale-dreams.blogspot.com/2007/01/what-time-is-it-there.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นายพลีสิทธิ์ ตันเดชานูรัตน์
 ที่อยู่ บ้านเลขที่ 9/269 หมู่บ้านบ้านสวนริมคลองบางมด ถนนพุทธบูชา
 แขวงบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ.2552 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 โรงเรียนรุ่งอรุณ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
- พ.ศ.2555 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 โรงเรียนรุ่งอรุณ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
- พ.ศ.2559 ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
 สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ
- พ.ศ.2558 ภาพยนตร์สารคดี Echoes from the hill
 รางวัล Jury price โครงการประกวด Shnit Thailand
 ได้เข้าฉายในเทศกาล Salaya Documentary
 เข้าฉายในเทศกาล Visual Documentary Project ประเทศญี่ปุ่น
 ได้รับเลือกเข้าประกวดในเทศกาล Freedom Film Fest
- ภาพยนตร์สั้น เชื้อราในร่มบ้าน
 เข้าชิงรางวัลข้างเฟือก Thai Short Film & Video Festival 19th
- พ.ศ.2559 ภาพยนตร์สารคดี การตายของหิ่งห้อย
 รองชนะเลิศรางวัลตุ๊ก Thai Short Film & Video Festival 20th

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้